

وقایع مهم سال ۲۰۱۱!

بهرام رحمانی
bahram.rehmani@gmail.com

مقدمه

سال ۲۰۱۱، همراه با تلاطمات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی بسیار متنوع و پر شتاب گذشت. سالی که اشک ها و لبخندها و یاس ها و امیدها را در خود داشت. چه خوش است این بار در سال ۲۰۱۲، شاهد وزش نسیم انقلابی در سراسر جهان باشیم. باری این سال، بر همه انسان های آزاده مبارک!

در سال ۲۰۱۱ کارگران، بی کاران، جوانان و مردم آزاده در سراسر دنیا، سلسله اعتراضاتی را علیه سیستم سرمایه داری برگزار کردند. صدای این اعتراضات در استرالیا و نیوزلند از قاره اقیانوسیه، توکیو در ژاپن و تایوانی ها تا یونان، ایتالیا، بریتانیا، کره جنوبی، اندونزی، کنیا، آفریقای جنوبی، روسیه، فرانسه، مکزیک و ونزوئلا و... نیز شنیده شد.

جنبش اشغال وال استریت، روز ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۱ در مقابل ساختمان بورس اوراق بهادار نیویورک در خیابان وال استریت آغاز شد، جنبشی که به سایر نقاط جهان از جمله کشورهای اروپایی سرایت کرد. فعالان در سراسر جهان از مردم خواسته اند برای احقاق حق خود به پا خیزند. تاکنون در حمایت از شعار (وال استریت را اشغال کنید)، تظاهرات هایی در بیش از هشتاد کشور جهان و عمدتاً در شهرهای اروپایی برگزار شده است. معترضان، به دنبال برابری اقتصادی، آموزش، مسکن، شغل، حفظ محیط زیست و پایان جنگ هستند.

نیویورک آمریکا که این تظاهرات ضدسرمایه داری موسوم به وال استریت را اشغال کنید در آن جا آغاز شده است، هم چنان صحنه تظاهرات و درگیری تظاهرکنندگان با پلیس است. شمار زیادی از تظاهرکنندگان نیز در این درگیری ها دستگیر شده اند. تظاهرکنندگان امریکایی به گسترش فساد در سطوح بالا، فقر و نابرابری اجتماعی در امریکا معترض هستند.

کارشناسان، پیش بینی می کنند که این موج، سرانجام به تغییری بزرگ و بی مانند در جهان منجر می شود و همانند موج های خاورمیانه ای تا به زیر کشیدن کامل نظام سرمایه داری از نظر اقتصادی و لیبرال دموکراسی از نقطه نظر سیاسی، پیش خواهد رفت. با این وجود، به نظر نمی رسد که این تغییر بزرگ، به بهایی اندک حاصل شود. از هم اکنون سیستم های سرکوب، آمادگی خویش را برای پایان دادن به این حرکت ها در سراسر جهان اعلام کرده اند. مردم یونان، ایتالیا، اسپانیا، بریتانیا و فرانسه از نابرابری در این کشورها به ستوه آمده اند و این نابرابری آن ها را وادار کرده است اعتراض خود را از طریق تظاهرات در خیابان ها به گوش دولت مردان خود برسانند.

بهار عربی در مصر، سوریه، یمن، بحرین و سایر کشورهای عربی تأکیدی است بر این واقعیت که قیام هایی که یک سال پیش در منطقه شعله ور شد، هنوز به پایان نرسیده است.

دولت آمریکا، دسامبر ۲۰۱۱، نیروهای خود را از عراق خارج کرد و در پشت سرخود، عراقی باقی گذاشت که درگیر جنگ داخلی و ترورهای فرقه ای و ناسیونالیستی است.

در افغانستان، هم چنان جنگ و ترور حاکم است و هیچ شهروند این کشور کم ترین احساس امنیت نمی کند. بحث بازگشت دوباره طالبان به صحنه سیاسی این کشور، مورد بحث دولت افغانستان و کشورهای درگیر جنگ در این کشور و در راس همه دولت امریکاست.

گزارش آژانس بین المللی انرژی اتمی، به نوعی تأیید کرده است که حکومت اسلامی ایران، در حال ساخت بمب اتمی است. این گزارش ایران را پیش از پیش در انزوای بین المللی و تحریم های اقتصادی قرار داده است. به علاوه بحران های اقتصادی، سیاسی و اجتماعی حکومت اسلامی را فراگرفته است. با این مقدمه نگاهی می اندازیم به برخی از مهم ترین وقایع سال ۲۰۱۱.

بهار عربی

بهار عربی، از جمله وقایع عمده ای بوده که سیمای سال ۲۰۱۱ را رقم زده است. تحولات و کشاکش ها در جهان عرب، هم چنان ادامه دارد، اما چشم اندازهای این «بهار» در معرض تغییرات محسوسی قرار گرفته است.

در دهه های گذشته خاورمیانه و شمال آفریقا کانون مناقشات و چالش ها به شمار می رفتند و استبداد و دیکتاتوری و اختناق و فساد هم شاخص حکومت های سیاسی حاکم بر کشورهای عرب این منطقه بود. هم زمان اما، این حکومت ها از ثباتی نسبی برخوردار بودند. نماد این ثبات

بی چشم انداز دیکتاتوری هایی بودند که ۲۰ یا ۲۰ یا ۴۰ سال بر کشور خود، حکم رانی می کردند: بن علی در تونس، حسنی مبارک در مصر، معمر قذافی در لیبی و ... این تصویر اما در آستانه سال ۲۰۱۱ به کلی تغییر کرد. در در میانه دسامبر ۲۰۱۰ (اواخر آذر ۱۳۸۹) در سیدی بوزید، شهری در مرکز تونس محمد بوعزیزی، جوانی سبزی فروش، ناامید از آینده ای بهتر، خود را به آتش کشید. این آتش جرقه ای شد برای تظاهرات اعتراضی گسترده روزهای بعد. برخورد خشونت بار و غیرانسانی نیروهای انتظامی و امنیتی تونس با این اعتراض ها هم راه به جایی نبرد و زین العابدین بن علی، حاکم این کشور یک ماه بعد ناچار به ترک تونس شد. پیروزی سریع معترضان در تونس برای سرنگونی دیکتاتور حاکم انگیزه و جسارتی به جوانان و سایر نیروهای اجتماعی در دیگر کشورهای عربی داد تا دیگر به شرایط و وضعیت نامساعد موجود گردن نگذارند.

به ویژه رسانه های الکترونیک، تلفن های همراه و شبکه های اجتماعی مجازی به ابزارهایی برای تقویت و گسترش جنبش ها بدل شدند و طنین اعتراض ها را از مرزهای کشورهای بحران زده فراتر بردند.

گرچه مطالبات و خواست های معترضان در کشورهای مختلف عربی حاوی تفاوت هایی است، اما معضلات اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی از شاخص های مشترک خواست های آن هاست. خواست ها و مطالبات «بهار عربی»، به مطالبات اقتصادی محدود نماندند و بلافاصله مطالبات سیاسی نیز به بخش اساسی آن ها بدل شد.

در اواسط ماه مارس، یعنی اندکی پس از سرنگونی بن علی در تونس و حسنی مبارک در مصر، چنین به نظر می رسید که «بهار عربی» به آخر رسیده و سایر حکومت های عربی دست به کار شده اند تا با انواع عقب نشینی ها و فرم های محدود، مانع خیزش های مردمی شوند.

حکومت هایی چون مراکش و اردن کوشیدند با تکیه بر کمک های مالی فوری شیخ نشین های خلیج فارس و نیز با انجام اصلاحات و حتی تغییر محدود در قانون اساسی، هم تا حدودی بر اعتراض ها مهار بزنند و هم تداوم قدرت خویش را تضمین کنند.

برخی مانند حکومت های لیبی، بحرین، یمن و سوریه به قهر و سرکوب متوسل شده اند. این تاکتیک در مورد لیبی ناموفق ماند و حکومت قذافی با دخالت و حمایت ناتو، سرنگون شد.

در یمن گرچه علی عبدالله صالح کناره گیری کرده است، ولی نزدیکان و صاحب منصبان دوران او هم چنان بخشی از حکومت انتقالی اند.

بحرین، با وجود کمک گیری از نیروهای مسلح عربستان در مهار اعتراض ها، هم چنان در شرایطی بحرانی و توأم با نارضایتی اکثریت مردم کشور به سر می برد.

حکومت سوریه با اعتراضات پیگیر و دایمی مردمی روبروست. امیرنشین های خلیج فارس، به ویژه عربستان سعودی نیز در مواجهه با موج «بهار عربی» کوشیده اند با اصلاحات سیاسی بسیار محدود، با وعده ایجاد اشتغال، اعطای حقوق بی کاری و حتی توزیع وسیع پول و غیره در میان مردم، وضعیت موجود را حفظ کنند.

در سه کشور تونس، مصر و لیبی که دیکتاتورها از مسند سقوط کرده اند، روندهای مربوط به تامین مشارکت مردم در فعل و انفعالات سیاسی به جریان افتاده است. نتایج انتخابات برگزار شده اما لزوما مایه خشنودی کارگران، جوانان، زنان، اقشار و احزاب و دموکرات و چپ نبوده و حتی حدی از سرخوردگی را در آن ها دامن زده است.

در واقع پیروز اغلب انتخابات ها نیروهای اسلامی بوده اند که سازمان دهی منسجم و حضوری دیرین در میان اقشار سنتی و فقیر جامعه داشته اند. کمک های مالی شیخ نشین های خلیج فارس به این نیروها نیز در کارزار تبلیغاتی و کسب گسترده آرای انتخاباتی تاثیر کمی نداشته است.

در لیبی نیز تامین امنیت و ثبات، جمع کردن اسلحه از دست گروه های مختلف رقیب که در جریان سرنگونی قذافی مشترکا عمل می کردند، و افزون بر آن تثبیت و تحکیم اقتدار دولت موقت بر سراسر کشور به چالش هایی بدل شده اند. حضور تاثیرگذار نیروهای اسلامی محافظه کار و تندرو در ساختار سیاسی آینده لیبی نیز امری نامحتمل تلقی نمی شود.

این در حالی است که تداوم کشاکش میان حکومت ها و مخالفان در یمن و بحرین و سوریه و حتی تقابل و درگیری های مسلحانه میان آن ها، سرنوشت «بهار عربی» در این کشورها را در هاله ای از ابهام فرو برده است؛ ابهامی که به سال ۲۰۱۲ منجر می شود و تنها شاید تحولات و فعل و انفعالات این سال بر آن نقطه پایان بگذارد.

جنبش اشغال وال استریت

وال استریت نام خیابانی است که نماد اقتصاد آمریکا و بازار بورس در جهان محسوب می شود. این خیابان در سال ۱۹۲۹ و به دنبال سقوط ارزش سهام در بازار بورس نیویورک و آغاز بحران اقتصادی بی سابقه نیز شاهد تظاهرات اعتراض آمیز بود، بحرانی که بیش از ۱۲ سال ادامه یافت. اکنون و بعد از ۸۰ سال، معترضان در قالب جنبش وال استریت را اشغال کنید، معتقدند که بانک داران و سرمایه داران اقتصاد جهان، که اغلب در وال استریت حضور دارند، قصد دارند تا مشکلات ناشی از رکود اقتصادی آمریکا را بر دوش ۹۹ درصد مردم عادی بگذارند.

از جمله تحولاتی که توجه کارگران و افکار عمومی جهان و محافل خبری و سیاسی جهان را به خود معطوف داشته، تظاهرات اعتراضی در شهرهای آمریکا است. این اعتراضات که با نام «وال استریت

را اشغال کنید»، معروف شده است، از ۱۷ سپتامبر از نیویورک آغاز شد و اینک در حال گسترش به دیگر شهرهای آمریکا و به کشورهای اروپایی و آسیایی است. تداوم و گسترش بحران اقتصادی و موج بی کاری در آمریکا زمینه ای ایجاد نموده تا مردم معترض آمریکا، به پا خیزند. هر چند که با گذشت حدود دو ماه و نیم از آغاز این جنبش ضدسرمایه داری نمی توان به صراحت درباره تاثیرات و پیامدهای آن سخن گفت، اما چنین رویداد گسترده ای نمی تواند بدون تاثیرات اقتصادی، سیاسی و اجتماعی باشد. یکی از سئوالاتی که اینک درباره آینده این جنبش مطرح است، این است که آیا می توان انتظار داشت که این جنبش به شکل یک سازمان طبقاتی کارگران و محرومان و آزادی خواهان منسجم جهت گیری کند و در صحنه سیاسی و اجتماعی آمریکا، نقش ایفا کند؟ برخی رسانه ها مبدا این جنبش را گروهی به نام «ادباسترز» می دانند که یک گروه کانادایی است و به فعالیت های رسانه ای می پردازد. با این حال، هنوز برای رهبران و گردانندگان و اعضای جنبش اشغال وال استریت، هویت مشخصی اعلام نشده است.

جنبش وال استریت را اشغال کنید در وب سایت خود و در بخش معرفی آورده است: «ما ۹۹ درصدی هستیم که از خانه های خود بیرون رانده شده ایم. ما از خدمات درمانی مطلوب محروم بوده ایم. ما از آلودگی محیط زیست رنج می بریم. ما ساعات طولانی را برای مقدار اندکی دست مزد و بدون بهره مندی از حقوق قانونی خود سخت کار می کنیم، البته اگر بتوانیم کاری پیدا کنیم. در حالی که یک درصد دیگر از همه چیز برخوردار است، ما از هیچ چیز برخوردار نیستیم. ما ۹۹ درصد جامعه هستیم»

برخی از سازمان های مختلف کارگری و نیروهای چپ و کمونیست نیز در جنبش اشغال وال استریت فعالند. ۲۸ هزار عضو اتحادیه کارگران حمل و نقل و اتحادیه ۷۰۰ هزار عضوی کارکنان بخش ارتباطات، اداره هواشناسی و فدراسیون متحد آموزگاران آمریکا از جمله حمایت کنندگان از این جنبش هستند. نکته جالب توجه این است که برخی از معترضان، کارمندان و اعضای موسسه های مالی نزدیک به وال استریت هستند که پیش از شروع کار یا در زمان استراحت خود به معترضان می پیوندند. هرچند که هنوز دستور کار مشخصی برای این جنبش اعلام نشده است، اما برخی منابع خبری از این احتمال خبر داده اند که تظاهرکنندگان، در فصل زمستان به اعتراضات خود ادامه دهند.

جنبش اشغال وال استریت، تاثیراتی در دیگر کشورها به ویژه کشورهای اروپایی داشته است. از جمله در لندن جنبشی آغاز شده است که نام خود را لندن را اشغال کنید گذاشته است. هم چنین در کانادا، کشورهای اروپایی، اسکانداویا، استرالیا و برخی کشورهای آسیایی نیز جنبش هایی از این دست آغاز شده است.

به این ترتیب، شکاف ها و نابرابری های اقتصادی و اجتماعی در دهه های اخیر گسترده تر شده و این امر نارضایتی گسترده ای را در قشر وسیعی از جامعه آمریکا فراهم کرده است. شعار ۹۹ درصد که در تظاهرات مردم در شهرها و مناطق گوناگون به چشم می خورد، اعتراض به چنین شکاف هایی نیز هست که تنها درصد کمی از مردم آمریکا امکان بهره برداری از امکانات و ثروت این کشور را دارند.

بی خانمان ها در آمریکا

براساس گزارش مرکز ملی بی خانمان ها بیش از ۲ درصد کودکان یعنی ۱/۶ میلیون کودک در آمریکا بی خانمان هستند. براساس مرکز نام برده تعداد کودکان بی خانمان در ۲ ساله گذشته ۲۸ درصد افزایش داشته که علت اصلی آن وضعیت بد اقتصادی می باشد. مرکز فوق به دولت آمریکا هشدار داده است تا اقدامات لازم را انجام دهد و از «هدر رفتن نسلی دیگر» جلوگیری کند. نیمی از کودکان بی خانمان در شش ایالت از ۵۰ ایالت آمریکا زندگی می کنند.

سقوط حکومت قذافی در لیبی و ماجرای کشته شدن او

حکومت معمر قذافی در نوزدهم اکتبر ۲۰۱۱ و پس از ۴۲ سال حکومت بر لیبی در حالی به پایان رسید که تغییرات در این کشور نفت خیز آفریقایی، راه درازی را تا رسیدن به مقصدی با ثبات در پیش دارد.

طی شش ماهی که از حمله ناتو به بخش های تحت امر قذافی در لیبی گذشت، مقامات غربی که طی سال های اخیر به کرات میزبان قذافی در پایتخت های خود بودند، در نقش «ناجیان» مردم این کشور ظاهر شده و وانمود کردند که برای آزادی آنان از حاکمیت دیکتاتور تلاش می کنند. دیکتاتوری که تامین کننده نفت مورد نیاز کارخانجات و خریدار جدیدترین سلاح های تولیدی آن ها بود.

در مورد چگونگی کشته شدن معمر قذافی، دیکتاتور لیبی در ماه اکتبر، روایت های مختلفی وجود دارد. ماجرای کشتن قذافی، بسیار هولناک بود. او، زنده دستگیر شده بود. اما دستگیرکنندگان او را بدون هیچ گونه محاکمه ای، از جمله با فرو کردن چاقو در باسن اش، تیراندازی به او و زیر مشت و لگد و غیره به طرز فجیعی کشتند که حتی مغایر با اصول و قوانین جنگی و رفتار با اسرا است. فرانسوی ها، آمریکایی ها و سپس نیروهای وابسته به شورای انتقالی لیبی، هر کدام به نوبه خود مدعی شدند که قذافی را کشته اند.

«لوریس مورینو اوکامبو»، دادستان کل دادگاه بین المللی جنایات جنگی اعلام کرده است که کشتن «معمر قذافی» رهبر سابق لیبی می تواند در ردیف جنایات جنگی قرار گیرد. به گزارش الجزیره،

اوکامبو به خبرنگاران در نیویورک گفت: «شک و تردیدهای زیادی در این مورد وجود دارد که کشتن قذافی ممکن است جنایت جنگی باشد.»
وی افزود که دادگاه بین المللی جنایات جنگی تردید خود را در مورد کشتن قذافی به دولت جدید لیبی اطلاع داده و خواستار توضیح در مورد جزئیات و علل کشتن قذافی شده است.
دادستان کل دادگاه جنایی لاهه، در ادامه گفت که این مساله را با اعضای شورای امنیت نیز در میان خواهد گذاشت تا علت کشتن قذافی مشخص شود و هم زمان با آن نیز، یک هیئت تحقیق سازمان ملل به لیبی رفته است.
محمود جبریل، در نشستی خبری در طرابلس اعلام کرد، معمر قذافی دیکتاتور سابق لیبی پنجشنبه ۱۳۹۰/۷/۲۸، به علت اصابت گلوله به سرش در شهر سرت کشته شد. او، افزود: زمانی که قذافی را پیدا کردیم خوب بود و سلاح حمل می کرد.
مصطفی عبدالجلیل، رییس شورای انتقالی لیبی، در یک نشست مطبوعاتی گفته است: اسلام منبع قانون گذاری لیبی است و شریعت اسلامی حرف اول را خواهد زد و در بانکداری و دیگر قوانین، اصول اسلامی حائز اهمیت هستند.

تظاهرات در بنغازی علیه حاکمان جدید لیبی

شهر ساحلی بنغازی در لیبی، بار دیگر صحنه تظاهرات اعتراضی، ولی این بار علیه حکمرانان جدید این کشور بود. تظاهرکنندگان فریاد می زدند: «مردم انقلاب تازه ای می خواهند.» خواست تظاهرکنندگان عدالت و شفافیت پیش تر است. در لیبی بار دیگر ده ها هزار تن به خیابان ها رفتند تا علیه حاکمان تازه کشور اعتراض کنند. در شهر ساحلی بنغازی که نطفه سرنگونی حکومت قذافی در آن جا بسته شد، روز دوشنبه ۱۲ دسامبر - ۲۱ آذر، حدود ۲۰ هزار تن در تظاهرات اعتراضی شرکت کردند. تظاهرکنندگان خواستار تغییرات در شورای ملی موقت لیبی بودند، یعنی نهادی که پس از سرنگونی قذافی اداره کشور را به دست گرفته و به گفته خود در پی ایجاد «ساختارهای دموکراتیک» است. معترضان هم چنین خواستار آن شدند که هر سیاست مداری که با رژیم گذشته در ارتباط بوده، از مناصب دولتی کنار گذاشته شود.
به گزارش خبرگزاری فرانسه، تظاهرکنندگان فریاد می زدند: «مردم انقلاب تازه ای می خواهند.» شرکت کنندگان در این راهپیمایی اعتراضی، اعلامیه ای چهارده ماده ای منتشر کردند که خواست های قانونی آن تضمین آزادی بیان، عدالت و شفافیت پیش تر است.
مصطفی عبدالجلیل، رییس شورای موقت لیبی، در یک کنفرانس مطبوعاتی در طرابلس به تظاهرکنندگان قول داد که به خواسته های آنان رسیدگی کند. او، هم چنین وعده شفافیت پیش تری داد و گفت به زودی سایت اینترنتی شورای موقت لیبی راه اندازی می شود و در آن فهرست اعضای این شورا و زندگینامه های آنان معرفی خواهد شد.
سازمان های حقوق بشری اعلام کرده اند که شورای موقت لیبی از سیاست شفافیت پیروی نمی کند و تصمیمات پشت پرده می گیرد. دیده بان حقوق بشر اخیرا از عدم شفافیت در سیاست رهبران تازه لیبی انتقاد کرد و گفت، شماری از قوانین تازه تصویب شده توسط شورای ملی موقت لیبی، برای همگان قابل دسترس نیست. این سازمان، هم چنین اعلام کرد که درباره ملاقات میان سیاستمداران بلندپایه و مذاکرات داخلی آنان در رهبری لیبی چیزی منتشر نمی شود. ماه گذشته شورای ملی موقت لیبی اعلام کرد که قانونی در مورد دادگستری موقت در این کشور تصویب شده است، ولی درباره محتوای این قانون چیزی منتشر نکرد.

دولت مصر در منگنه انقلاب

بی بی سی، شنبه ۵ آذر ۱۳۹۰ - ۲۶ نوامبر ۲۰۱۱، نوشت: کمال جنزوری، نخست وزیر مصر، از معترضان خواسته است که به دولت وی برای اداره کشور و گذار به سوی دموکراسی فرصت بدهند. او که توسط شورای نظامیان حاکم بر مصر تعیین شده، گفته است که پیش از برگزاری انتخابات پارلمانی روز دوشنبه، اعضای کابینه اش را معرفی نخواهد کرد. اما ده هزار نفری که در میدان تحریر قاهره تجمع کرده اند خواهان به تعویق افتادن این انتخابات هستند. آن ها می گویند که انتخابات پارلمانی باید پس از کناره گیری فوری شورای نظامیان از قدرت برگزار شود.
تجمع روز جمعه ۲۵ نوامبر - ۴ آذر، ادامه تظاهراتی است که از یک هفته پیش در قاهره شروع شده و به کشته شدن بیش از ۴۰ نفر منجر شده است. عذرخواهی دو تن از ژنرال های ارتش از بابت برخورد نظامی با اعتراضات اخیر و اعلام پرداخت غرامت به خانواده کشته شدگان نتوانسته است مخالفان شورای نظامی را راضی کند.

خروج نیروهای آمریکایی از عراق

در سحرگاه روز یکشنبه ۱۸ دسامبر - ۲۷ آذر ماه، آخرین سربازان آمریکایی از مرز عراق گذشتند و وارد کشور همجوار، کویت شدند.
خروج نیروهای آمریکایی پس از یک سلسله درگیری های خونین ۹ ساله رخ می دهد که به بهای جان ۱۰۰ هزار عراقی و ۴۵۰۰ آمریکایی تمام شد. در طول این ۹ سال شمار سربازان آمریکایی گاه سر به ۱۷۰ هزار نفر می زد که در ۵۰۰ پایگاه در سطح کشور مستقر بودند و وارد عملیات می شدند. این جنگ برای مالیات دهندگان آمریکایی بیش از ۷۰۰ میلیارد دلار هزینه دربرداشت.

شبكة تلویزیونی سی.ان.ان، در آستانه خروج نظامیان آمریکایی از خاک عراق در گزارشی به فجایع به جا مانده از این تجاوز و درد و رنج مردم عراق پرداخت. «مایکل هولمز»، گزارشگر این شبکه خبری ادعان کرد اعلام شمار قربانیان تجاوز به عراق و اشغال خاک این کشور دشوار است. طبق آخرین تحقیقات بعمل آمده دست کم ۶۰۰ هزار شهروند عراقی غیرنظامی در این مدت کشته شدند. وی، با اعلام این که بر اثر این جنگ بالغ بر دو میلیون عراقی خانه خود را ترک کرده و به دیگر شهرهای این کشور گریخته اند گفت اشغال عراق دو میلیون پناهنده هم در پی داشته است. هولمز گفت وضعیت عراقی ها در زمان اشغال به مراتب بدتر از گذشته است. وی، با اعلام این که زیرساخت های این کشور هم چون جاده ها، سیستم های برق رسانی و دیگر موارد نابود شده است گفت افزایش شدید بی کاری و حملات خطرناک انتحاری نیز از جمله معضلات و مصیبت های شهروندان عراقی است که متاثر از این تجاوز و اشغالگری به شمار می رود. آمریکا، به همراه انگلیس و سایر متحدان خود بدون دریافت مجوز قانونی از شورای امنیت سازمان ملل، در سال ۲۰۰۳ به عراق به بهانه وجود سلاح های کشتار جمعی، حمله کردند اما هرگز سلاح های کشتار جمعی در این کشور پیدا نکردند.

بمب گذاری های زنجیره ای در عراق

بسیاری از ساکنان محله های مختلف بغداد در بامداد نخستین روز زمستان ۲۲ دسامبر - اول دی ماه، با صدای انفجار از خواب بیدار شدند؛ شماری از آن ها نیز قربانی عملیات تروریستی شده اند. تا ظهر پنجشنبه اول دی ماه، تعداد کشته شدگان نزدیک به ۶۰ نفر گزارش شده و حدود ۲۰۰ مجروح بر جا گذاشته است.

منابع نزدیک به وزارت بهداشت عراق می گویند که اغلب قربانیان حوادث امروز بغداد، بر اثر انفجار بمب هایی که کنار پیاده روها کار گذاشته شده بود، جان خود را از دست داده اند. برخی منابع نیز از عملیات انتحاری گزارش داده اند. در یکی از محله های بغداد انفجار بمبی که در یک خودرو جاسازی شده بود به کشته و زخمی شدن تعدادی از عابران منجر شده است. اغلب انفجارهای روز پنجشنبه در محله های شیعه نشین رخ داده است. ناظران معتقدند این سوء قصدها بی ارتباط با بحران سیاسی حاضر در دولت عراق و خروج نظامیان آمریکایی از این کشور نبوده است.

بحران شدید در دولت عراق

در پی خروج نیروهای آمریکایی که روز ۱۸ دسامبر صورت گرفت، خلاء قدرت در عراق بروز کرده است. پیش از آن کارشناسان هشدار داده بود که چنین خلأی می تواند شعله ور شدن اختلافات و درگیری های قدیمی را به دنبال داشته باشد.

وزارت کشور دولت نوری مالکی، نخست وزیر عراق، دستور جلب طارق هاشمی، معاون رییس جمهور این کشور، را داده است. هاشمی که وابسته به ائتلاف «العراقیه» است، به ارتباط با «تروریست» هایی متهم شده که گفته می شود در چندین حمله به مقام های دولتی و امنیتی عراق دست داشته اند. این اتهام ها بر اعتراف های افرادی استوار است که جزو محافظان هاشمی بوده اند.

هاشمی، روز شنبه ۲۴ دسامبر - ۲ دی ماه، در گفتگو با خبرنگاری روبرو، ضمن رد اتهامات علیه خود، هشدار داد که خطر جنگی داخلی عراق را تهدید می کند. او، هم چنین تصریح کرد که اتهامات مطرح شده علیه وی توطئه ای است تا مخالفان نوری مالکی که از جناح شیعه است، از میان برداشته شوند.

معاون رییس جمهور عراق، هم چنین خاطرنشان ساخت که تنش حاکم میان جناح های مذهبی در عراق شبیه وضعیتی است که بین سال های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۷ در این کشور حکم فرما بود. جمعه گذشته ۲۳ دسامبر نیز هاشمی در گفتگو با مجله آمریکایی «فارین پالیسی»، مالکی را متهم کرد که رفتاری هم چون صدام حسین، دیکتاتور پیشین عراق، در پیش گرفته است. نشریه مزبور به نقل از وی هم چنین نوشته بود که در شرایط کنونی نمی توان در کوتاه مدت به راه حلی برای آینده عراق دست یافت. هاشمی، هم چنین مالکی را به قدرت طلبی و در اختیار گرفتن ارگان های کلیدی عراق متهم کرد.

طارق هاشمی، هم اینک در اقلیم خودمختار کردستان به سر می برد. جلال طالبانی، رییس جمهور عراق، روز شنبه ۲ دی ماه، پشتیبانی خود را از طارق هاشمی ابراز داشت. او، در این رابطه تاکید کرد که محاکمه هاشمی مستلزم برخورداری وی از مصونیت لازم است. هاشمی، خود اظهار داشته که آماده است، در هر دادگاهی که در منطقه کردستان تشکیل شود شرکت کند. او از اتحادیه عرب درخواست کرد که به جلسه محاکمه احتمالی او نماینده ای بفرستد که در بازجویی ها و بازپرسی از او نظارت داشته باشد.

احمد داوود اوغلو، وزیر امور خارجه ترکیه نیز همان روز شنبه، پیش از اظهارات طالبانی خاطرنشان کرد که درهای این کشور به روی طارق هاشمی باز است، اما آنکارا ترجیح می دهد او در عراق باقی بماند و راه حلی برای مشکلات سیاسی که عراق با آن ها روبروست یافت شود. وزیر امور خارجه ترکیه، در عین تاکید بر ترجیح ترکیه بر ماندن هاشمی در عراق، تصریح کرد که چنان چه او از ترکیه درخواست پناهندگی کند، ترکیه او را به عراق مسترد نخواهد کرد.

بلوک شیعه به رهبری نوری مالکی، سنی های سکولار به رهبری ایاد علاوی، و کردها، سه گروه اصلی در عراق هستند که نمایندگان شان در دولت ائتلافی نوری مالکی حضور دارند. این دولت که یک سال پیش و پس از ماه ها میانجی گری نمایندگان دولت آمریکا شکل گرفت، هم اکنون در برابر بحران فروپاشی قرار گرفته است.

عراق، از سال ۲۰۱۱ صادرات نفت خود را به ۱/۹ میلیون بشکه در روز رسانده است ولی بعید است بتواند به هدف تعیین شده برای سال آینده، که ۲/۴ میلیون بشکه در روز است، برسد. حدود ۲۵ درصد جمعیت عراق در زیر خط فقر زندگی می کنند و بی کاری مستقیم معادل ۱۵ درصد است که با عوارض غیر مستقیم آن به ۲۵ درصد می رسد. بیش از ۴۰ درصد جمعیت عراق زیر ۱۴ سال دارند.

خطر تجزیه عراق

پس از خروج نیروهای آمریکایی از عراق، بحران های این کشور به ویژه در حاکمیت سریعآ آشکار شد. گروه های سنی خواهان ادامه حضور نیروهای آمریکایی در عراق بودند، اما نیروهای شیعه نظیر گروه مقتدا صدر نه تنها با حضور نیروهای رزمی آمریکا مخالف بودند، بلکه به تازگی اعلام کرده اند که «با حضور مریبان نظامی آمریکا، محافظان سفارت این کشور و تمامی محافظان خصوصی شرکت های امنیتی مخالف بوده و آنان را به عنوان نیروهای اشغال گر قلمداد می کنند.»

به دنبال تعمیق شکاف فرقه ای میان گروه های سنی و شیعی بار دیگر سخن از ضرورت جدایی استان های عراق بر مبنای تفاوت های مذهبی به میان آمده است. گروه های سنی خواهان خودمختاری بیش تر در مناطق سنی نشین هستند. همان گونه که در حال حاضر در اقلیم کردستان عراق نیز اجرا می شود. این گونه خودمختاری در قانون اساسی کنونی عراق نیز پیش بینی شده است. به گفته ناظران سیاسی در صورت عدم توافق میان مالکی و مخالفانش احتمال جدایی میان مناطق سنی و شیعی تقویت می شود و عراق عملا تجزیه خواهد شد.

یک روز پس از حملات تروریستی در عراق و کشته شدن ده ها نفر در پی آن، جلسه اضطراری گروه های سیاسی این کشور که قرار بود روز جمعه ۲۳ دسامبر - ۲ دی، برگزار شود، لغو شد. یک نماینده مجلس عراق، گفته که دلیل تشکیل نشدن این جلسه، خودداری حزب «العراقیه» از شرکت در آن بوده است. این حزب از روز دوشنبه گذشته، تمامی جلسات کابینه و هم چنین جلسات پارلمانی عراق را بایکوت کرده است.

در پی بحران سیاسی داخلی در عراق، هیات رئیسه مجلس این کشور در روز چهارشنبه ۲۲ دسامبر - اول دی، تصمیم گرفت روز جمعه نشست اضطراری با شرکت فراکسیون های مختلف برگزار کند تا ضمن بررسی رویدادهای جاری، راهکاری برای کنترل تنش های موجود بیابد. آمریکا و نماینده سازمان ملل در بغداد، این نشست را گامی حیاتی برای بازگرداندن آرامش به عراق دانسته بودند. هنوز مشخص نیست که این جلسه چه موقع برگزار خواهد شد.

افغانستان

سازمان ملل ۶ مهر - ۲۸ سپتامبر در گزارشی اعلام کرد، به دلیل افزایش حوادث امنیتی، تلفات غیرنظامیان، افراد آواره و بمب گذاری های انتحاری در افغانستان، این کشور در سال ۲۰۱۱ نا امن تر شده است.

گزارش سازمان ملل متحد، حاکی است حوادث امنیتی در ۸ ماه نخست سال ۲۰۱۱ نسبت به همین بازه زمانی در سال ۲۰۱۰، چهل درصد افزایش داشته است. هم چنین تلفات غیرنظامیان که در نیمه اول سال جاری به نرخ بی سابقه ای رسید، در ماه ژوئن و آگوست نیز نسبت به سال گذشته ۵ درصد افزایش پیدا کرد.

بر پایه این گزارش، شبه نظامیان در سه چهارم موارد کشته و زخمی شدن غیرنظامیان دست داشته اند. هم چنین در این گزارش به این نکته اشاره شده است که همراه با افزایش ناامنی در کشور افغانستان، تعداد آوارگان داخلی این کشور نیز افزایش یافته است.

بر پایه این گزارش، حدود ۱۲۰ هزار نفر در افغانستان در هفت ماه اول سال جاری میلادی خانه های خود را رها کردند که این رقم بیش تر از دو سوم در همین بازه زمانی در سال گذشته است.

نا امنی در حالی در افغانستان رشد داشته است که حدود ۱۵۰ هزار نیروی تحت امر آمریکا در این کشور حضور دارند. حمله به افغانستان و اشغال آن با ادعای مهار تروریسم القاعده و طالبان، نظامی گری و برقراری صلح و ثبات در این کشور انجام شد.

با این حال، در آستانه دهمین سالروز آغاز این جنگ، افغانستان هم چنان کشوری بی ثبات است و غیرنظامیان افغان هم چنان تاوان این بی ثباتی و ناامنی را پرداخت می کنند.

برای نمونه، روز سه شنبه ۶ دسامبر - ۱۵ آذر، در انفجاری انتحاری در مراسم عزاداری شیعیان در کابل نزدیک به ۲۲۰ تن کشته و مجروح شدند. گروهی از کارشناسان این اقدام را سرآغاز تحریک اختلافات فرقه ای سنی و شیعه می دانند.

در این انفجارها، دست کم ۵۹ تن را در کابل، قندهار و مزارشریف به کام مرگ کشید و بیش از ۱۶۰ تن را زخمی کرد. انفجارهای سه شنبه در حالی رخ داد که دوشنبه ۵ دسامبر - ۱۴ آذر، در دومین کنفرانس بین المللی افغانستان در شهر بن آلمان، جامعه جهانی به دولت افغانستان تعهد داد که تا سال ۲۰۲۴ میلادی از این کشور حمایت کند. در مقابل، دولت افغانستان موظف شد که اصلاحات

سیاسی را در این کشور پیش برد، با رشوه خواری مبارزه و به تحول ساختار قضایی مستقل کمک کند.

حدود یک هزار نماینده از ۸۵ کشور جهان همراه ۱۵ سازمان بین المللی با حضور در ساختمان پیشین مجلس آلمان در شهر بن، به بررسی آینده افغانستان پس از خروج کامل نیروهای بین المللی پرداختند.

انفجار عاشورا از نظر تعداد تلفات شدیدترین حمله از ژوئیه ۲۰۰۸ در پایتخت افغانستان به شمار می رود. در آن زمان انفجار یک خودروی بمب گذاری شده بیش از ۶۰ تن را در برابر سفارت هند در کابل به کام مرگ کشید.

مسئولیت انفجارهای عاشورا در کابل را هم یک گروه افراطی سنی مذهب در پاکستان بر عهده گرفته که به گفته ی سخن گوی آن «لشکر جنگوی علمی» نام دارد. این گروه تروریستی مسئولیت ده ها حمله به شیعیان پاکستان را هم بر عهده دارد؛ هر چند منابع مستقل درستی ادعای سخن گوی این گروه در مورد حوادث عاشورا در کابل را تأیید نکرده اند. شیعیان افغانستان حدود ۲۰ درصد از جمعیت ۲۰ میلیونی این کشور را تشکیل می دهند.

به این ترتیب، افغانستان هم چنان دستخوش یک جنگ تمام عیار است و هنوز هیچ نشانه ای از پایان آن در دست نیست. هر روز سخن از جنگ و گریز و حمله طالبان به نیروهای ناتو و یا حملات متقابل ناتو به رهبری آمریکا به طالبان و تلفات مردم غیرنظامی می رسد. یک واقعیت دیگر آن است که این سخن زمانی مطرح می شود که عملاً ناتو در افغانستان جنگ را باخته است و قرار است در سال ۲۰۱۶ آمریکا هم چون خروج اخیرش از جنگ عراق از افغانستان نیز خارج شود. از سوی دیگر، گفته می شود که دولت افغانستان، در حال مذاکره با طالبان است.

در جستجوی راه حل سیاسی برای مشکل افغانستان، و مذاکره با طالبان، خبر رسید که حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان، که تا حالا با تهاجمات میان طالبان و آمریکا مخالف بود، در مورد ایجاد یک دفتر نمایندگی آنان در قطر، ابراز موافقت کرده است.

تلاش برای مذاکره با طالبان، در این اواخر خط اصلی استراتژی حکومت افغانستان را تشکیل داده است.

آمریکا نام ملا عمر را از فهرست تروریست های تحت تعقیب خود حذف کرد

اداره تحقیقات فدرال آمریکا «اف بی آی» نام «ملا عمر» رهبر گروه طالبان را از فهرست «تروریست های تحت تعقیب» خود خارج کرد.

روزنامه اکونومیک تایمز پاکستان اعلام کرد که اداره تحقیقات فدرال آمریکا نام ملا عمر را در سکوت از فهرست تروریست های تحت تعقیب خود خارج کرده که این مساله باعث واکنش مقام های آمریکایی مبنی بر این که نام این فرد هرگز در این فهرست وجود نداشته است، شد. بر مبنای این گزارش، ملا عمر که در زمان حکومت طالبان در اواسط دهه ۹۰ میلادی قدرت را در افغانستان در دست داشت، هرگز در فهرست تروریست های تحت تعقیب اف بی آی نبود ولی نامش هم چنان در فهرست وزارت خارجه آمریکا قرار داشته و برای مرده وی ۱۰ میلیون دلار آمریکا تعیین شده است.

سخن گوی اف بی آی در پاسخ به پرسشی درباره گزارش رسانه های پاکستانی درباره حذف نام ملا عمر از فهرست تحت تعقیب این اداره گفت: «تردید درباره حذف نام ملا عمر از فهرست ما که هم چنان شامل تروریست هایی است که مسئول حملات در آمریکا هستند، وجود ندارد.» بر مبنای گزارش منابع آمریکایی، رژیم طالبان به رهبری ملا عمر پیش از حملات ۱۱ سپتامبر، به «اسامه بن لادن» رهبر سابق گروه القاعده و اعضای این گروه در افغانستان پناه داده بود.

کشتن بن لادن، افسانه یا واقعیت؟!

باراک اوباما، رئیس جمهور آمریکا، در روز اول ماه می ۲۰۱۱، در نطقی تلویزیونی در رابطه با کشته شدن اسامه بن لادن، رهبر القاعده گفت: «من خوشحالم که کشتن اسامه بن لادن به تحقق پیوسته است.»

کشته شدن بن لادن به دست نیروهای سازمان سیا، یک واقعه بیش تر نمایشی بود و گرنه بن لادن که برای حیات و زنده بودن خود مجبور به چنین مخفی کاری هایی بود آن هم بعد از هم پاشیده شدن القاعده و تبدیل شدن آن به گروهی محدود، نمی توانست خطر بزرگی محسوب شود. بن لادن، حامی اصلی اقدامات تروریستی القاعده بود اما مغز متفکر القاعده نبود. مغز متفکر القاعده خالد شیخ محمد اکبر بود. ادعا می شود هم او بود که در سال ۱۹۹۸ بعد از حادثه تروریستی بمب گذاری در مرکز تجارت جهانی پیشنهاد و ایده حمله تروریستی با هواپیماهای مسافربری را طراحی کرد.

با حمله نیروهای ویژه آمریکا در نیمه شب اول می ۲۰۱۱ عملیات رنگ واقعیت به خود گرفت. با مقاومت نیروهای محافظ بن لادن گفته می شود یک هلیکوپتر حامل نیروهای ویژه آمریکا سقوط کرده است که معلوم نیست تلفات آن واقعا صفر بوده طبق اعلام آمریکا یا خیر!

با ورود به ساختمان حضور بن لادن و کشتن نگهبانان دیگر پایان بن لادن رسیده بود زیرا جز همسرش که سد روبروی تیرها شده بود کسی برای دفاع وجود نداشت. با شلیک گلوله های پی در پی بن لادن، جوان ترین همسرش و یک یا دو نفر از پسرانش و چند نگهبان وی کشته شدند.

با شروع عملیات بود که مسئولان پاکستانی در جریان کامل امر قرار گرفتند تا دخالتی نکنند. اما دیگر برای خبر رساندن به بن لادن دیر شده بود. پایان عملیات کشتن بن لادن و بردن جسد او توسط نیروهای آمریکایی با حضور نیروهای امنیتی و نظامی پاکستان همراه شد. اما «راس بیکر» گزارشگر محقق برنده جایزه و بنیان گذار WhoWhatWhy.com روز یکشنبه ۱۲ شهریور - ۴ سپتامبر، درباره تناقض های موجود درباره نحوه عملیات شکار بن لادن، به بخش آمریکای شبکه پرس تی وی گفت: مطالبی که معنایی ندارند؛ آن ها با آن چه ابتدا اوپاما در کاخ سفید درباره این حمله گفت در تضاد هستند. تقریباً هیچ چیز درباره این به اصطلاح تاریخ رسمی معنایی ندارد. سرانجام گفته شد که کماندوهای آمریکایی، جسد بن لادن را به دریا انداختند؟!

کشتار مردم سوریه ادامه دارد

بیش از ده ماه از آغاز تظاهرات در سوریه می گذرد، بیش از پنج هزار نفر در جریان این حرکات اعتراضی جان باخته اند و بیش از ۲۵ هزار نفر دستگیر شده اند، اما نشانه ای از عقب نشینی دولت سوریه و در راس آن بشار اسد دیده نمی شود. سازمان ملل متحد، اوایل ماه دسامبر اعلام کرد که بیش از ۵۰۰۰ نفر در سوریه از زمان آغاز اعتراضات علیه حکومت بشار اسد از ماه مارس کشته شدند. اما به گزارش فعالان سوری مدافع حقوق بشر تعداد قربانیان سرکوب های خونین دولتی در این کشور تاکنون به بیش از ۶۰۰۰ نفر رسیده است. بر اساس گزارش یک سایت ویژه جمع آوری مشخصات قربانیان سرکوب دولتی در سوریه، تا روز دوشنبه ۲۶ دسامبر ۲۰۱۱ تعداد کشته شدگان به پنج هزار و ۹۴۹ رسید و با توجه به ادامه عملیات سرکوب در این کشور این تعداد تا پایان سال جاری میلادی قطعاً از مرز ۶۰۰۰ تن خواهد گذشت. بر اساس گزارش سایت مذکور طی دو روز گذشته با وجود حضور ناظران اتحادیه عرب ۸۰ تن از مخالفان در این کشور به دست نیروهای امنیتی کشته شده اند. علاوه بر این از آغاز اعتراضات ضد حکومتی تاکنون بیش از ۳۰۰۰ نفر مفقود شده اند و خبری از آنان در دست نیست. مقامات دولت سوریه، ادعا کرده اند که در حال جنگ با «گروه های تروریستی مسلحی» هستند که در تلاشند کشور را بی ثبات کنند. ویسم طریف، از فعالان شناخته شده در بیروت در گفتگویی با بی بی سی آمار کشته ها را در استان ادلب در روز ۲۹ آذر ماه، ۲۶۹ نفر اعلام کرده که اکثر آن ها از جدانشدگان ارتش بوده اند. بعد از مدت ها گفتگو، اتحادیه عرب و سوریه به توافق رسیدند و ۵۰ نفر از ناظران اتحادیه عرب، برای بررسی اوضاع سوریه و ادعاهای مخالفان درباره خشونت های دولتی، روز دوشنبه ۲۶ دسامبر ۲۰۱۱ - ۵ دی ۱۳۹۰، وارد دمشق شده بودند. در روزی که این ناظران پیشان را به سوریه گذاشتند، مخالفان گفتند که ۲۲ نفر از آن ها را نیروهای دولتی کشته اند.

هفت ایرانی در سوریه ربوده شدند

العربیه. نت: بسام جعاره سخن گوی سازمان مردمی انقلاب سوریه و عضو شورای ملی این کشور روز چهارشنبه ۲۸-۱۲-۲۰۱۱ در گفتگو با تلویزیون العربیه اعلام کرد ۵ ایرانی دستگیر شده در سوریه کارشناس کامپیوتر و برای همکاری با نیروهای امنیتی رژیم به حمص آمده بودند. عضو شورای ملی تأکید کرد این اتباع ایرانی هم اکنون در شهر حمص نیستند و توسط مخالفان به جای دیگری منتقل شدند. او، گفت رژیم سوریه «بی خود و بی جهت» برای یافتن آن ها در این شهر می گردد چرا که به گفته وی آن ها دیگر در حمص نیستند. این فعال سیاسی تأکید کرد اطلاعاتی در دست دارد که حاکی است این ۵ ایرانی کارشناس کامپیوتر و برای تعقیب مخالفان با نیروهای امنیتی سوریه همکاری می کردند. بر اساس گزارش خبرگزاری های ایران تاکنون «۷ تکنسین» در سوریه ربوده شده اند. پنج تن از این افراد دو روز پیش و ۲ تن دیگر یک هفته پیش توسط افراد ناشناس ربوده شدند. مقامات جمهوری اسلامی ایران می گویند ایرانیان ربوده شده تکنسین تاسیسات برق هستند و بر اساس توافقات با دولت سوریه در نیروگاه شهر حمص همکاری می کردند. حمص، محل ربوده شدن اتباع ایرانی، یکی از مراکز عمده فعالیت مخالفان است و طی ماه های گذشته دست کم ۲ هزار نفر از مردم این شهر به دست نیروهای امنیتی کشته شدند.

مصر

هجوم نیروهای پلیس مصر به دفتر ۱۷ سازمان مدافع حقوق بشر و دموکراسی در این کشور در روز پنجشنبه ۳۰ دسامبر ۲۰۱۱، به حدی وحشیانه بود که حتی انتقاد و ابراز «نگرانی عمیق» دولت های غربی را نیز به دنبال داشت. دولت آمریکا، تلویحاً اشاره کرد که این اقدام ممکن است بر کمک نظامی میلیاردی این کشور به مصر اثر منفی داشته باشد. البته این کمک دولت آمریکا، همان کمکی است که سال های به حسنی مبارک کرده است. دولت مصر، سالانه ۱/۳ میلیارد دلار از ایالات متحده کمک نظامی دریافت می کند.

از سوی دیگر و در واکنش به این اقدام پلیس، ۲۷ سازمان های مدافع حقوق مدنی در مصر، در بیانیه ای مشترک اقدام پلیس قاهره در هجوم به دفاتر سازمان های حقوق بشر و دموکراسی را «کارزار شورای نظامی مصر برای بدنام کردن فعالان» مدنی و سیاسی توصیف کرده اند.

این سازمان های مدافع حقوق مدنی و بشر، ضمن آن که چنین اقدامی را حتی در زمان دیکتاتوری حسنی مبارک «بی سابقه» توصیف کرده اند می گویند که هدف از این اقدام تنها «سرپوش گذاشتن بر شکست شورای نظامی در مدیریت کشور» است.

آلمان و آمریکا به تفتیش سازمان های غیردولتی در مصر اعتراض کردند. مدارک و اموال یک موسسه آلمانی نزدیک به حزب صدراعظم آلمان نیز ضبط شده است. گفته می شود این اقدام با هدف "ترساندن فعالان حقوق بشر" صورت گرفته است.

ماموران امنیتی و قضایی مصر در روز پنج شنبه ۲۹ دسامبر - ۸ دی، دست به تفتیش ۱۷ سازمان و موسسه در قاهره، پایتخت مصر زدند. این موسسات شامل سازمان های غیردولتی (NGO) مصری و خارجی هستند.

۲۷ سازمان مدافع حقوق بشر و حقوق شهروندی در بیانیه ای مشترک «تفتیش و بازرسی سازمان های غیردولتی در مصر را شدیداً محکوم کردند و اعلام کردند که «شورای عالی نظامی در مصر با این کارزار می کوشد که فعالیت گروه ها حقوق بشری و نیروهای مدافع انقلاب ژانویه را خدشه دار کند و آنان را از طریق ایجاد ترس منفعیل سازد.»

نجد البورای، یکی از فعالان سرشناس حقوق بشر در مصر گفت «انگیزه حکومت از این اقدام ایجاد ترس و وحشت در نهادهای مدافع حقوق بشر است.» وی تاکید کرد که در دوران حسنی مبارک نیز اقدامات مشابه ای انجام می شده است. وی افزود: «شکفتی در این جا است که حتی پس از آن چه ما «انقلاب» می نامیم نیز این اقدامات ادامه دارد.»

شمار جنگ ها و درگیری های مسلحانه در جهان

شمار جنگ ها و درگیری های مسلحانه در جهان برای نخستین بار پس از ۶ سال رو به افزایش گذاشته است.

بر اساس پژوهش دانشگاه هامبورگ آلمان، آفریقا با ۱۳ مورد، آسیا با ۱۱ مورد و خاورمیانه و غرب آسیا نیز با ۱۱ مورد مناطقی بوده اند که بیش از همه از درگیری های مسلحانه در سال ۲۰۱۱ آسیب دیده اند.

خشونت علیه زنان در کشورهای خاورمیانه

خشونت علیه زنان مرز نمی شناسد. اما هر چه جامعه عقب مانده تر و بیش تر تحت تاثیر فرهنگ و مذاهب قرار می گیرد این خشونت ها عریان تر خود را نشان می دهد.

بر اساس آمارها، زنان هر روز و هر دقیقه و هر ثانیه در معرض انواع و اقسام فشارها و خشونت ها قرار می گیرند.

در برخی از کشورها چون افغانستان و عراق از یک سو جنگ و اشغال و فقر و بی بهره گی از تمامی نعمات یک زندگی شرافتمندانه انسانی زنان را دوره کرده است.

بهار عربی و شکوفایی زنان عرب

زنان در سال ۲۰۱۱ بازیگران نوظهور منطقه خاورمیانه و شمال آفریقا بودند. آن ها با اعتراض، ساماندهی، وبلاگ نویسی یا اعتصاب غذا، نقشی کلیدی در خیزش های اجتماعی و سیاسی این سال ایفا کردند. روزنامه گاردین، با اشاره به حضور دریایی از زنان در پایتخت های شمال آفریقا و شبه جزیره عرب، در تفسیری نوشت: «زنان عرب می توانند ادعا کنند که در شورش هایی که منطقه را لرزاند، همه چیز بوده اند.»

در سال ۲۰۱۱ برای نخستین بار در تاریخ یمن، ۳ وزیر زن به کابینه این کشور راه یافتند. «امه الرزاق حمد» عضو حزب کنگره مردمی حاکم بر کشور به عنوان وزیر امور اجتماعی و کار، «حوریه مشهور» از نیروهای انقلابی و مخالف حکومت صالح به عنوان وزیر حقوق بشر و «جوهره حمود» که قبلاً دبیرکل حزب سوسیالیست مخالف نظام صالح بود، به عنوان وزیر مشاور انتخاب شد.

در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۱، پادشاه عربستان سعودی اعلام کرد که زنان این کشور از سال ۲۰۱۵ حق انتخاب کردن و انتخاب شدن در شوراهای محلی عربستان را خواهند داشت.

هنوز روشن نیست آیا زنانی که بهار عربی را شکوفاتر کردند، قادر خواهند بود حقوق برابر با مردان برای خود کسب کنند یا نه. اما یک چیز روشن است و آن این که این زنان تصویر قدیمی از زن عرب را به عنوان موجودی بی تفاوت، زیر دست و خانه نشین تغییر داده اند.

استمرار شکاف جنسیتی در جهان

سال ۲۰۱۱ در حالی به پایان رسید که فقر هم چنان در میان زنان به ویژه در کشورهای رو به توسعه و جنوبی بیش ترین قربانی را می گیرد. زنان کماکان نازل ترین دستمزدها را دریافت می کنند و برای دست یابی به فرصت های شغلی و آموزشی منتظر پرشدن سهمیه مردان می مانند.

هنوز در تعدادی کشورهای رو به توسعه، به ویژه در آفریقا و شبه قاره هند، زنان بر اثر زایمان یا عفونت های ناشی از سقط جنین، خشونت های جنسی یا سوء تغذیه می میرند. سنت ختنه و ناقص سازی جنسی زنان نیز هم چنان در برخی از کشورهای اسلام زده و آفریقایی رواج دارد. بر اساس یک بررسی سالانه، افغانستان پایین ترین نرخ متوسط عمر زنان را در جهان داراست. میانگین عمر زنان افغان، تنها ۴۵ سال است. خبرگزاری آلمان، گزارش می دهد که پس از افغانستان، کشورهای نیجریه، گینه بیسائو، یمن، چاد، جمهوری دموکراتیک کنگو، اریتره، مالی، سودان و آفریقای مرکزی، واجد بدترین شرایط برای مادران هستند.

صدها نفر قربانی قتل ناموسی

بی بی سی، سه شنبه ۲۹ آذر ۱۳۹۰ - ۲۰ دسامبر ۲۰۱۱، نوشت: قتل های ناموسی در پاکستان جان چند صد زن و دختر را گرفت: کمیسیون حقوق بشر پاکستان، که یک سازمان مدافع حقوق بشر در این کشور است، گفته است که طی نه ماه اول سال جاری، دست کم ششصد و هفتاد و پنج زن و دختر در نتیجه «قتل های ناموسی» به دست خویشاوندان خود کشته شدند. این سازمان می افزاید که حدود دو سوم از موارد قتل های ناموسی به روابط جنسی «غیرمشروع» ارتباط داشته است. سخن گوی کمیسیون حقوق بشر پاکستان، در مصاحبه با بی بی سی گفته است که ارقام اعلام شده صرفاً برآوردی از آمار قتل های ناموسی است و احتمالاً آمار واقعی از این رقم بیش تر است. به گفته او، به نظر می رسد که آمار زنان قربانی جنایات در پاکستان در سال های اخیر رو به افزایش بوده است.

قتل های ناموسی در مناطق روستایی و دورافتاده جنوب شرقی ترکیه در سال ۲۰۱۱ پرشمارتر شدند. طبق آمارهای موجود، در هفت سال گذشته دست کم ۲۰۰ زن با میانگین سالانه ۴۲ نفر در مناطق کردنشین و جنوب شرق ترکیه، قربانی تعصبات دینی و فرهنگی شده اند. اما به گزارش خبرگزاری آنا تولی، تعداد این قربانیان تنها در سال ۲۰۱۱ به هفتاد نفر رسید. نکته قابل تامل در این میان آن است که عاملان این قتل ها، موضوع را خودکشی جلوه می دهند تا از چنگال عدالت و مجازات قانونی بگریزند.

کودکان و جنگ ها

با وجود اعلامیه جهانی حقوق کودک و تصویب دو پروتکل موثر بر آن برای دفاع از جان کودکان در مناطق جنگی و به رغم همه فعالیت ها و اقداماتی که در سال های اخیر توسط افراد، گروه های جامعه مدنی، سازمان های غیر دولتی و دولتی، و سازمان های بین المللی انجام گرفته است، تنها در دهه گذشته دو میلیون کودک در مناطق و کشورهای درگیر جنگ کشته شده اند، بیش از ۲ میلیون آواره و یک میلیون یتیم برجای مانده اند، و بیش از ده میلیون دچار مشکلات روانی، ناشی از آسیب های گوناگونی مثل آدم ربایی، زندان، تجاوز جنسی و دیدن مرگ فجیع اعضای خانواده، شده اند. هم اکنون صدها هزار کودک به عنوان جنگ جو در ارتش های دولتی و یا گروه های شورشی سلاح به دست دارند. وضعیتی که دختر بچه ها در جریان جنگ و حتی پس از آن تجربه و تحمل می کنند غیر قابل تصور است و نیازهای عاجل آن ها مورد توجه جدی واقع نشده است.

انفجار در یک کلیسای کاتولیک در نیجریه

کم تر از یک هفته به پایان سال ۲۰۱۱ باقی مانده بود که وقوع انفجار در یک کلیسای کاتولیک در شهر ابوجا، پایتخت نیجریه، به کشته و مجروح شدن دست کم ۲۵ نفر انجامید. یکی از مقام های بیمارستان محلی، وضعیت را بسیار بد توصیف کرده است. این شهر عمدتاً مسیحی نشین است. گزارش ها حاکی از آن است که دو انفجار هم در شهر داماتورو در شمال نیجریه روی داده است. بسیاری از کلیساها در مناطق عمدتاً مسلمان نشین در شمال، امروز اقدامات احتیاطی به عمل آورده اند. این انفجارها زمانی رخ داده که درگیری میان نیروهای امنیتی و گروه های اسلامی در شمال نیجریه، هم چنان ادامه دارد.

در درگیری های چند روز اخیر این منطقه، حدود ۷۰ نفر کشته شده اند. بوکو حرام، گروه اسلام گرای تندروی نیجریه، در تلاش برای سرنگونی دولت فعلی و ایجاد یک دولت اسلامی است. این گروه خواهان ایجاد کشوری مسلمان در شمال نیجریه است.

بوکو حرام (جمعیت متعهد به اشاعه تعالیم پیغمبر اسلام و جهاد)، معتقد است که نیجریه توسط گروهی از بی دینان اداره می شود، حتی زمانی که رییس جمهوری نیجریه یک مسلمان بود. ساکنان شهر میدوغوری، در شمال شرقی نیجریه، آن را به زبان محلی هائوسا، بوکو حرام می خوانند که معنی آن «حرام بودن آموزش غربی» است.

اعتراضات کارگران صنعت نفت در قزاقستان

اعتراضات کارگران صنعت نفت در برخی از شهرهای قزاقستان که از روز جمعه ۱۶ دسامبر ۲۰۱۱، شروع شده، هم چنان ادامه دارد. در درگیری هایی که حین حرکت های اعتراضی کارگران رخ داده دست کم ۱۴ نفر کشته شده اند. دولت قزاقستان، حالت فوق العاده اعلام کرده است. به گزارش خبرگزاری آلمان، شاهدان عینی از کشته شدن ده ها نفر و زخمی شدن صدها تن در خشونت های قزاقستان که از روز جمعه ۲۵ آذر - ۱۶ دسامبر، آغاز شده خبر می دهند.

طبق اعلام رسمی ۱۲ نفر در درگیری های چند روز اخیر در این کشور آسیای مرکزی جان خود را از دست داده اند. رییس جمهور قزاقستان، نورسلطان نظربایف، وضعیت فوق العاده در کشور اعلام کرده است. بر اساس بیانیه دفتر دادستانی کل کشور قزاقستان که روز یکشنبه ۱۸ دسامبر، صادر شد، خشونت های روز شنبه در شتیه اتفاق افتاده که در منطقه شهر ژانا اوزن واقع است. دو روز پیش از این در ژانا اوزن ۱۲ نفر در درگیری با پلیس کشته شده بودند. شهر نود هزار نفری نفت خیز ژانائوزن در ۱۵۰ کیلومتری دریای خزر و در غرب قزاقستان قرار دارد.

ژانا اوزن، محل اعتراضات کارگران صنعت نفت است که خواستار دست مزد بیش تر هستند. بسیاری از این کارگران تابستان گذشته از کار اخراج شدند. ناآرامی های اخیر قزاقستان عمیق ترین ناآرامی ها پس از جدایی قزاقستان از شوروی است. بر اساس توضیحات دادستانی کل قزاقستان، «تعدادی از مردم در ایستگاه قطار شتیه، قطاری با ۲۰۰ مسافر آن را متوقف کرده و درخواست حمایت از اعتراضات را مطرح کرده اند.»

نورسلطان نظربایف، رییس جمهور قزاقستان، ۲۰ روز حالت فوق العاده در کشور اعلام کرده است. در وب سایت رسمی نورسلطان نظربایف آمده است که برای تامین امنیت عمومی، برقراری مجدد نظم و قانون و دفاع از حقوق و آزادی های شهروندان، وضعیت فوق العاده حداقل تا پنجم ژانویه ادامه خواهد داشت.

اعتراض مردمی در روسیه به نتایج انتخابات

در حالی که سه هفته از برگزاری انتخابات پارلمانی روسیه می گذرد، اعتراضات این کشور هم چنان ادامه دارد. روز شنبه ۲۴ دسامبر - ۲ دی، ده ها هزار نفر به خیابان های مسکو و سنت پترزبورگ و دیگر شهرها آمده و ولادیمیر پوتین، رییس جمهور پیشین و نخست وزیر فعلی، و حزب او را به دست کاری در آرای انتخاباتی متهم کرده اند.

آن ها خواستار لغو انتخابات و برگزاری انتخاباتی دمکراتیک شدند. این بزرگ ترین تظاهرات اعتراضی دوره پوتین از ۱۰ سال پیش تاکنون به حساب می آید.

سازمان دهندگان تظاهرات می گویند، با وجود هوای زیر صفر درجه و بارش برف بیش از ۱۲۰ هزار نفر در تظاهرات مسکو شرکت کرده اند. اما پلیس شمار تظاهرکنندگان پایتخت را ۲۹ هزار نفر اعلام کرده است.

در سنت پترزبورگ، نوو سبیرسک و دیگر شهرهای روسیه نیز به رغم سردی بیش از حد هوا هزاران نفر در تظاهرات انتخاباتی شرکت کردند. آن ها انتخابات اخیر را «انتخابات کثیف دوما» طی ۲۰ سال بعد از فروپاشی شوروی سابق لقب داده و به نتیجه آن اعتراض کردند.

خبرگزاری اینترفاکس، گزارش داده که در راهپیمایی های برخی شهرها که مجوز دریافت نکرده بودند، مواردی از دستگیری دیده شده است.

کمیته مرکزی انتخابات در مسکو، انتخابات پارلمانی (دوما) در چهارم دسامبر را «بهترین انتخابات» تمامی سال های گذشته نامیده است. در این انتخابات حزب «روسیه متحد»، به رهبری ولادیمیر پوتین، با وجود این که نسبت به انتخابات قبلی آرای کم تری حاصل کرد، توانست با کسب نزدیک به ۵۰ درصد آرا پیروزی را از آن خود کند.

گری کاسپاروف، قهرمان سابق شطرنج، نیز که در اعتراضات شرکت کرده بود، فریاد می زد: «روسیه، بدون پوتین.» وی، خواستار «آغاز جدید» سیاسی شد و اعلام کرد: «روسیه آزاد خواهد شد.»

میخائیل گورباچف، رهبر پیشین شوروی که پیش تر خواستار ابطال نتیجه انتخابات شده بود، از تظاهرکنندگان حمایت کرده است. به نوشته روزنامه «تلگراف»، وی نحوه برخورد کرمیلین با انتخابات و تظاهرکنندگان را «شوکه کننده» توصیف کرده است.

گورباچف اظهارات تحقیرآمیز اخیر پوتین در مورد تظاهرکنندگان را «شرم آور» خوانده است.

روز شنبه ۲۴ دسامبر، در سبیری و ولادی وستوک نیز تظاهرات بر پا شد.

انتخابات پارلمانی روسیه روز یکشنبه ۴ دسامبر برگزار شد. احزاب مخالف و نیز ناظران مستقل از وجود تقلب های گسترده و سازمان یافته در جریان رای گیری و شمارش آرا خیر دادند. حزب روسیه متحد، حزب حاکم به رهبری ولادیمیر پوتین با حدود ۴۹ درصد آرا برنده این انتخابات معرفی شد. این حزب در انتخابات ۴ سال پیش ۶۴ درصد آرا را به دست آورده بود.

ولادیمیر پوتین که پیش از این در فاصله سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۸ دو دوره پی در پی رییس جمهوری روسیه و از سال ۲۰۰۸ تا کنون نخست وزیر بوده است، خود را بار دیگر نامزد احراز مقام رییس جمهوری کرده است و بدین ترتیب می خواهد دست کم شش سال دیگر بر کرسی ریاست جمهوری تکیه زند.

این نامزدی و برگزاری انتخابات پارلمانی توأم با تقلب و تخلف، در ماه دسامبر به موج ناراضی مردم دامن زده و با وجود بسته بودن فضای سیاسی در کشور، مردم را به خیابان ها کشانده است.

بمباران روستاهای مرزی ترکیه توسط هواپیماهای ترکیه

در پی کشته شدن سی و پنج نفر از روستائیان کردستان ترکیه در مرز این کشور با خاک عراق، در اثر بمباران هواپیماهای ارتش در چهارشنبه شب گذشته، ۷ دی ماه ۱۳۹۰ برابر با ۲۸ دسامبر ۲۰۱۱،

رجب طیب اردوغان، نخست وزیر ترکیه، روز جمعه ۲۰ دسامبر، ضمن ابراز تاسف از این بمباران به بازماندگان قربانیان آن تسلیت گفت.

در حالی که ارتش، در ابتدا ادعا کرده بود که افراد کشته شده اعضای حزب پ کا کا، از گروه های مسلح مخالف بودند. هم زمان با ابراز تاسف رجب طیب اردوغان، احمد داود اوغلو، وزیر امور خارجه ترکیه نیز در تلاشی برای توجیه اشتباه هواپیماهای ارتش ضمن تاکید بر این نکته که ارتش ترکیه با تروریست ها مبارزه می کند کشته شدن شهروندان عادی را یک رویداد «استثنائی» توصیف کرد. هزاران نفر از مردم آزاده ترکیه، در استانبول و آنکارا و شهرهای کردستان، در روزهای پنج شنبه و جمعه دست به تظاهرات اعتراض آمیز علیه دولت زدند. رسانه های ترکیه، از دهکده زادگاه قربانیان تصویرهایی را نشان دادند که در آن، مردم در شیون و زاری مشغول کندن گور برای قربانیان حمله هوایی ارتش هستند. این اعتراض سبب شد که دولت ترکیه عقب نشینی کند و موضع دوپهلو بگیرد.

شهردار الودره در استان شیرناک، در این باره به رویترز گفت: «ما ۲۰ جسد داریم که همگی سوخته اند. حکومت می داند که این افراد در منطقه قاچاق می برند. این نوع حوادث قابل قبول نیست.» هواپیماهای جنگی ترکیه، در سال ۲۰۱۱، بارها مواضع پ کا کا و روستاهای مرزی کردستان عراق را بمباران کرده اند.

با وجود این، نخست وزیر ترکیه برخی از رسانه های این کشور را که دولت را به بمباران ملت خود متهم کرده اند به شدت مورد انتقاد قرار داد. بنابراین، دولت ترکیه، با ریاکاری به این جنایت خود اقرار می کند. دلیل این مساله هم اعتراضات مردمی است که بر علیه دولت در رابطه با این جنایت و آدم کشی راه افتاده است.

در مراسم خاک سپاری قربانیان این بمباران که روز جمعه ۲۰ دسامبر، برگزار شد شرکت کنندگان در این مراسم، علیه سران و مقامات دولت این کشور و به ویژه رجب طیب اردوغان نخست وزیر ترکیه شعار می دادند.

دولت و ارتش فاشیست ترکیه، در سال گذشته به بهانه بمباران مقرهای پ کا کا، بارها روستاهای مرزی ترکیه و کردستان عراق را بمباران کرده است.

کشمکش فرانسه و ترکیه بر سر قتل عام ارمنی ها

با وجود تهدیدهای ترکیه، پارلمان فرانسه طرحی را در مورد مجازات "انکار نسل کشی ارمنه" تصویب کرد. بر اساس این قانون، مجازات انکار قتل عام ارمنیان در ترکیه که اوایل قرن بیستم رخ داد، یک سال حبس و ۲۵ هزار یورو جریمه خواهد بود.

در فاصله آوریل ۱۹۱۵ تا ژوئن ۱۹۱۶ دو سوم ارمنیانی که در ترکیه امروز ساکن بودند، به قتل رسیدند یا از این کشور رانده شدند. مطابق برخی برآوردها شمار قربانیان این جنایت به یک میلیون و ۲۰۰ هزار نفر می رسد. ترکیه اتهام نسل کشی را نمی پذیرد و کشتار ارمنیان را «یک رویداد تراژیک» قلمداد می کند.

کشتار ارمنیان در دوران عثمانیان و بیرون راندن آن ها از خاک ترکیه یکی از نخستین نمونه های نسل کشی در قرن بیستم به شمار می رود. ترکیه هیچ گاه مسئولیت این جنایت را رسماً نپذیرفته و نسبت به طرح آن واکنش شدید از خود نشان می دهد. این مساله که روز پنج شنبه ۲۲ دسامبر - اول دی ماه، در پارلمان فرانسه مطرح شده، رابطه این کشور با آنکارا را به تیرگی کشانده است. فرانسه نخستین کشوری است که از حدود ده سال پیش کشتار ارمنیان در دوران عثمانی را «نسل کشی» خواند و علیه آن موضع گرفت. این اقدام دولت فرانسه، پاسخ به درخواست بیش از نیم میلیون شهروند این کشور بود که تباری ارمنی دارند. اغلب ارمنیان فرانسه به خانواده هایی تعلق دارند که در دهه دوم قرن بیستم از ترکیه بیرون رانده شده اند.

شارل آزناوور، خواننده مشهور فرانسوی یکی از ارمنی تباران این کشور است که می گوید: «مادرم تمام عمر زاری می کرد چرا که تمام اعضای فامیلش قربانی این نسل کشی شدند.» منتقدان سارکوزی را متهم می کنند که با موضع گیری صریح در مورد ارمنیان قصد جلب آرای این اقلیت در انتخابات ریاست جمهوری در سال ۲۰۱۲ را دارد. ناظران معتقدند که این اتهام چندان با واقعیت هم خوان نیست؛ حدود پنج سال پیش حزب سوسیالیست فرانسه که اکنون در اقلیت قرار دارند، طرح مشابهی را برای تصویب به پارلمان ارائه کردند که آرای لازم را کسب نکرد.

طرحی که پنج شنبه ۲۲ دسامبر در پارلمان به رای گیری گذاشته شد، در میان ترکیه، پیش تر تهدید کرده بود، در صورتی که چنین طرحی در پارلمان فرانسه به تصویب برسد، نه تنها سفیر خود را از پاریس فرامی خواند، بلکه دست به تحریم های اقتصادی علیه این کشور می زند. مبادلات بازرگانی میان دو کشور در سال گذشته میلادی بالغ بر ۱۲ میلیارد یورو بوده است.

در پی تصویب قانون مجازات انکار نسل کشی ارمنه توسط ترکیه عثمانی در مجلس ملی فرانسه، نخست وزیر ترکیه رجب طیب اردوغان گفت که کشورش در اعتراض به تصویب قانون مجازات انکار نسل کشی ارمنه ترکیه عثمانی در مجلس ملی فرانسه، کلیه ملاقات های دو کشور را معلق و همکاری های سیاسی و نظامی اش را با فرانسه لغو کرده است.

فاجعه انسانی خونین نروژ

در گزارش های خبری آمده بود، آخرین بیلان از قتل عام ۲۲ ژوئیه ۲۰۱۱، حکایت از هفتاد و شش قربانی دارد که شصت هشت تن از آنان از کادرهای جوان حزب کارگر نروژ، بوده اند. «آندرس برای ویک»، جوان متهم گفته است که از کرده خود پشیمان نیست، زیرا، خود را آماده کرده بود تا همه عمر را در زندان بگذارند. او، عامل انفجار تروریستی در مرکز اداری شهر اسلو و حمله به کمپ جوانان در جزیره اوتویا نروژ که جان دست کم ۹۱ نفر را گرفت، است. بر اساس گزارش شبکه تلویزیونی NRK، روزنامه «داگه بلات» و دیگر رسانه های نروژ اعلام کردند: این جوان که با نام «آندرس برای ویک»، شناسایی شده، دارای یک باغچه سبزی کاری در شهر اسلو بوده و عضو انجمن دفاع نروژ است. روزنامه ها، در بخش های مفصلی، به نوشته های هزار و پانصد صفحه ای «آندرس برای ویک» پرداخته اند. یکی از عمده ترین محرک های اقدام تبهکارانه او، براساس نوشته های خود او، نفرت از گسترش موج مهاجرت های اسلامیون به سوی اروپا، و هم چنین نفرت از کمونیسم، بوده است. خبرگزاری NTB نروژ نیز گزارش داد این فرد مالک دو اسلحه به صورت قانونی است و به دلیل فعالیت در حوزه کشاورزی قادر به تولید مواد منفجره از کود کشاورزی بوده است. گزارشات حاکی است فرد مذکور در حمله به جزیره اوتویا با یک کلت کمری و یک اسلحه به مدت ۴۵ دقیقه به کمپ جوانان که حدود ۶۰۰ جوان ۱۶ تا ۱۹ ساله حضور داشته اند تیراندازی کرده است. به گفته شاهدان، او دو ساعت پس از انفجار اسلو با یک قایق به این جزیره رفته و در حالی که یک جلیقه ضدگلوله به تن داشته به سوی تجمع جوانان آتش گشوده است. در این تجمع قرار بوده جوانان این کمپ از واقعه انفجار تروریستی در اسلو که ۷ کشته داشته با خبر شوند. به گفته کارشناسان نروژی، وقوع چنین حادثه ای که خونین ترین فاجعه انسانی در نروژ پس از جنگ جهانی دوم است و دست داشتن یک جوان بومی نروژ در آن، نشانگر رشد تروریسم در داخل این کشور است.

آزادی زندانیان فلسطینی از زندان های اسرائیل

صبح سه شنبه، ۲۶ مهر - ۱۸ اکتبر، گزارش شد که گلعاد شالیط، نظامی بیست و پنج ساله اسرائیلی که بیش از پنج سال پیش توسط افراد مسلح فلسطینی در مرز اسرائیل و نوار غزه اسیر شده بود، آزاد و به مقامات مصری تحویل شده است. آزادی گلعاد شالیط، که هنگام اسارت توسط نیروهای فلسطینی نوزده سال داشت، براساس توافق بین دولت اسرائیل و گروه حماس برای مبادله این نظامی اسرائیلی با بیش از یک هزار فلسطینی زندانی در اسرائیل صورت گرفته است. ساعاتی قبل از انتشار خبر آزادی گلعاد شالیط، گزارش شد که حدود پانصد زندانی فلسطینی با تعدادی اتوبوس عازم نوار غزه و کرانه باختری رود اردن شده اند و قرار است بیش از پانصد زندانی دیگر فلسطینی نیز طی دو ماه آینده از زندان آزاد شوند. اگرچه مبادله زندانیان فلسطینی با شهروندان اسرائیلی امری بدون پیشینه نیست، اما آزادی این تعداد زندانی فلسطینی در برابر آزادی یک شهروند اسرائیلی بی سابقه است. بر اساس گزارش رسانه های اسرائیلی و فلسطینی، در چارچوب اجرای تعهد اسرائیل در معامله ای با حماس که دو ماه پیش به آزادی سرباز اسرائیلی اسیر در دست حماس انجامید، یک شنبه، ۲۷ آذر ۱۳۹۰، ۵۵۰ زندانی فلسطینی از زندان های اسرائیل آزاد می شوند. آزادی این زندانیان، مرحله دوم و پایانی از این معامله است که با میانجی گری حاکمیت جدید مصر در هفته اول اکتبر، نیمه مهر ماه، به دست آمده بود. اسرائیل در مجموع متعهد شده بود که در برابر گلعاد شلیط، یک هزار و ۲۷ زندانی فلسطینی را آزاد کند. بر اساس تفاهم به دست آمده میان اسرائیل و حماس با میانجیگری مصر، تعیین زندانیانی که در مرحله دوم آزاد می شوند، تنها در اختیار اسرائیل است. در حالی که در مرحله نخست، حماس بر سر آزاد شدن زندانیان مورد نظر خود قاطعانه پافشاری می کرد. رسانه های اسرائیل در روزهای اخیر گزارش داده اند که تمامی زندانیانی که در مرحله دوم آزاد می شوند، از نیروهای جنبش فتح هستند تا جایگاه محمود عباس و جنبش فتح در افکار عمومی فلسطینی ها تقویت شود.

معامله اسرائیل و حماس جنجالی ترین مبادله زندانیان در سراسر جهان و در تاریخ نزاع خونین اسرائیلی- فلسطینی بود. هرچند تاکنون اسرائیل بارها صدها زندانی عرب را حتی در برابر جسد سربازان کشته شده خود آزاد کرده بود، اما معامله بر سر گلعاد شلیط، رکوردهای پیشین را در آزاد کردن زندانیان فلسطینی شکست.

قربانیان حملات اسرائیل در فلسطین

سازمان آزادیبخش فلسطین (ساف)، در گزارشی اعلام کرد حکومت اسرائیل در سال ۲۰۱۱، در جریان حملات و تجاوزات خود علیه فلسطینی ها، ۱۸۰ نفر از جمله ۲۱ کودک را به قتل رسانده است.

در گزارش دایره روابط بین الملل ساف، از جمله آمده است در سال ۲۰۱۱ میلادی، ارتش و نیروهای امنیتی اسرائیل ۱۸۰ فلسطینی از جمله ۲۱ کودک را کشته و ۲ هزار و ۳۰۰ فلسطینی را بازداشت کرده اند. هم چنین اسرائیل در سال جاری میلادی، ۴۹۵ باب خانه و موسسه متعلق به فلسطینی

ها را تخریب، ۱۸ هزار و ۷۶۴ اصله درخت را ریشه کن و ۲۶ هزار و ۸۲۷ واحد مسکونی شهرک نشینی احداث کرده است.

آپارتاید جنسی در اسرائیل

در هفته های اخیر، تنش میان مذهبی ها اقلیت و اکثریت غیرمذهبی جامعه اسرائیل هم چون حزب الله ایران، بالا گرفته است. مذهب یون ارتجاعی، در زندگی جمعی و اماکن عمومی خواهان جدایی زن و مرد هستند. با فشار آن ها در اورشلیم اتوبوس ها به بخش زنانه و مردانه تقسیم شده اند. آپارتاید جنسی که در حکومتی اسلامی در جریان است. اعتراض به این گرایشات ارتجاعی مذهبی در اسرائیل، از جانب زنانی برابری طلبی شروع شد که نمی خواستند در اتوبوس، «مطابق مقررات» پشت سر مردان بنشینند یا در خیابان در پیاده روهای خاص زنان راه بروند. با مبارزه و مقاومت زنانی که قصد ندارند به عهد عتیق برگردند، در روزهای اخیر ده ها مورد از برخورد و کشمکش در خیابان های اسرائیل پیش آمده است. مذهب یون در جامعه اسرائیل، تنها اقلیتی کوچک هستند و شاید تنها ۱۰ درصد جامعه هفت میلیونی را تشکیل می دهند، اما آن ها در جامعه اسرائیل، جایگاه مهمی دارند. به همین دلیل، این اقلیت کوچک اما پرفردت، تمام بنیادهای مدنی جامعه را به خطر انداخته و در جامعه شکافی عمیق پدید آورده است.

روز پنج شنبه ۲۹ دسامبر ۲۰۱۱، قرار بود راه پیمایی بزرگی در «بیت شمش» برگزار شود، اما این تظاهرات تحت فشار سیاسی و دولتی لغو شد. به دنبال آن، عناصر مذهبی به اقدامات ارتجاعی دست زدند. در هفته های گذشته این شهر کوچک در نزدیکی اورشلیم، کانون درگیری های خشونت بار میان مذهب یون و نیروهای سکولار و چپ بوده است. عناصر ارتجاعی مذهبی، حتی از دختران خردسال نیز انتظار دارند که از مقررات سخت «پوشش یهودی» پیروی کنند. آن ها، مزاحم زنان آزاده و مدرن می شوند، هم چون حزب الله حکومت اسلامی ایران، به آن ها، فحش و ناسزا می گویند؛ آن ها را «بدحجاب» و «فاحشه» می نامند، روی آن ها آب تف می کنند و در مواردی به سوی آن ها، سنگ پرتاب می کنند. حتی یهودیان عادی که شئون مذهبی را آن چنان رعایت نمی کنند، از اذیت و آزار عناصر یهودی مذهبی در امان نیستند. کار به جایی رسیده است که نیامین نتانیا هو، نخست وزیر مذهبی اسرائیل نیز مجبور شده روز چهارشنبه ۲۸ دسامبر، از تحرکات اخیر علیه آزادی زنان انتقاد کند. او، با موضعی دوبهلو گفته است: «فضای عمومی باید برای همه باز و مطمئن باشد.» در حالی که او، برای حفظ قدرت سیاسی به آرای همان همین «اقلیت ده درصدی مذهبی» نیازمند است.

تاریخ، داوید بن گوریون، اولین نخست وزیر اسرائیل برای جلب حمایت مذهب یون، برای آن ها مزایایی خاص قائل شده بود: «آن ها از خدمت نظام معاف هستند و از دولت کمک مالی می گیرند، تا به جای کار کردن، تمام زندگی خود را در جهت «رسالت توراتی» وقف کنند.» این سیاست، هم چنان در دولت های اسرائیل جایگاه ویژه ای دارد.

بر اساس آمارهای رسمی، آن ها به طور متوسط سه برابر خانواده های معمولی، بچه دار می شوند. در حالی که آن ها، تنها ده درصد جامعه هستند، اما از نظر نفوذ اجتماعی و سیاسی یک چهارم جامعه را تشکیل می دهند. آن ها به ویژه با شرکت در رتس و ارگان های امنیتی، در دولت های گذشته، از جمله حکومت ائتلافی فعلی نتانیا هو، نفوذ و قدرت زیادی دارند. اما مسلم است که جامعه اسرائیل نیز هم چون جوامع دیگر، تحت تاثیر گرایشات مختلف جهانی هم چون جنبش وال استریت، بهار عربی است و مهم تر از همه حکومت اسرائیل، حکومتی اشغال گر و جنگ طلب است که مانع بزرگی در راه برقراری صلح و دوستی واقعی در خاورمیانه است. از سوی دیگر اسرائیل، به معنای واقعی مهم ترین پایگاه نظامی - سیاسی دولت آمریکا در منطقه بحرانی خاورمیانه، محسوب می شود.

آزادی زندانیان در کوبا

حدود سه هزار زندانی کوبایی پیش از آغاز سال تازه می شوند. رائول کاسترو، رییس دولت کوبا، عفو بی سابقه دولت خود را «حرکتی مستقل و انسان دوستانه» خواند.

رائول کاسترو، رییس دولت کوبا، در سخن رانی خود در نشست عمومی مجلس این کشور اعلام کرد که در چند روز آینده حدود سه هزار زندانی از زندان های کوبا آزاد خواهند شد. بنا به گزارش خبرگزاری ها، اغلب آزادشدگان افراد مسن، بیمار، زنان و جوانانی هستند که از «امکانات مناسب برای بازگشت به جامعه» برخوردارند.

اسامی برخی از زندانیان سیاسی هم در فهرست آزادشوندگان دیده می شود. نام حدود ۸۶ زندانی خارجی نیز در این فهرست ثبت است. عفو دولت «اصلاح طلب» کوبا، شامل قاتلان، قاچاقچیان مواد مخدر و جاسوسان نمی شود.

رائول کاسترو که ۲۴ فوریه ۲۰۰۸ رییس دولت کوبا شد، در نخستین سخن رانی های خود نوید داد که «برخی از محدودیت های حاکم بر زندگی مردم» را از میان بر خواهد داشت. او در این رابطه در ماه مارس سال ۲۰۰۹، چند تن از مقام های با نفوذ دوران زمامداری برادرش، فیدل کاسترو، را از کار برکنار کرد.

رهبر انقلاب کوبا در ۲۱ ژوئیه ۲۰۰۶ به دلیل بیماری وظایف اصلی خود را به برادرش، رانول کاسترو، واگذار کرد.

درگذشت کیم جونگ ایل

یک روز پس از اعلام درگذشت کیم جونگ ایل «رهبر کبیر» کره شمالی، کیم جونگ اون، فرزند بیست و چند ساله او به عنوان «جانشین بزرگ» معرفی و از کشور، مردم، و ارتش خواسته شد با وی، در نهایت وفاداری، بیعت کنند. در عصر سقوط دیکتاتوری ها، به قدرت رسیدن کیم جونگ اون، جوان بی تجربه و ناشناخته ای که تا سال پیش کم تر فردی از ۲۴ میلیون مردم کشورش حتی با چهره او آشنا بود، پدیده ای است نادر.

کیم جونگ ایل، که «رهبر کبیر» نامیده می شد، در سال ۱۹۹۴، بعد از درگذشت پدرش، کیم ایل سونگ، «رهبر جاودانی» کره شمالی به قدرت رسیده بود. برخلاف رهبر کنونی که سومین نسل دیکتاتوری موروئی در حزب به اصطلاح «کمونیست»، دولت و ارتش کره شمالی محسوب می شود، کیم جونگ ایل برای جانشینی پدر و تصاحب قدرت به تدریج آماده شده بود.

رهبر کنونی که حتی در مورد سن دقیق وی نیز تردیدهایی وجود دارد، مدتی در «مدرسه بین المللی» سوئیس با نام مستعار به تحصیل اشتغال داشته و با زبان های انگلیسی و آلمانی آشنا شده است.

جونگ اون در طول یک سال گذشته که به عنوان جانشین پدر پذیرفته شده، غالباً در امور داخلی حضور داشته و از این لحاظ تجارب او در زمینه مناسبات خارجی در حد تجارب اندک نظامی او است. اگرچه اعطا درجه ژنرالی چهار ستاره به او در ارتشی که رهبری آن را مردانی با متوسط سن هفتاد سال در اختیار دارند، می تواند صلاحیت مداخله وی در امور خارجی را نیز توجیه کند.

کره شمالی در سال ۲۰۰۶ و ۲۰۰۹ به دو آزمایش اتمی مبادرت ورزیده و از نظر امنیتی، بزرگ ترین خطر منطقه ای برای کره جنوبی و ژاپن محسوب می شود.

دو کشور کره شمالی و حکومت اسلامی ایران، بنا بر گزارش های متعدد منابع تخصصی و هم چنین آژانس بین المللی انرژی اتمی، در زمینه های موشکی و اتمی همکاری نزدیکی دارند.

تحریم های اقتصادی جهانی کره شمالی و تشدید انزوای سیاسی کره شمالی، تجربه دو قحطی ناشی از سیل، کاهش سطح زندگی و تولید ملی به نرخ های ثابت، مبادرت به اولین آزمایش اتمی در سال ۲۰۰۶ از جمله رویدادهای قابل اشاره در دوران «رهبر کبیر» است که در سن ۶۹ سالگی از دنیا رفت.

در تاریخ معاصر جهان، کره شمالی به قدرت رسیدن سومین نسل رهبری به سبک حکومت های موروئی را شاهد است. از این رو، بر خلاف ادعای برخی گرایشات راست و یا مائوئیستی که از این کشور به عنوان کشوری «کمونیستی» نام می برند در حالی که ذره ای از سیاست ها و اهداف کمونیستی در این کشور دیده نمی شود.

انزوای بین المللی حکومت اسلامی ایران

ایران در سال ۲۰۱۱، به دلیل برنامه اتمی و هم به علت سرکوب وحشیانه مخالفین و منتقدین، شدیداً در انزوای جهانی قرار گرفته و بحران هایش تشدید شده است. از سوی دیگر، بار دیگر مساله حمله نظامی به ایران نیز توسط مقامات اسرائیلی و آمریکایی مطرح شد. شاید بتوان گفت حکومت اسلامی ایران از زمان روی کار آمدنش در ۲۳ سال پیش، هیچ گاه به اندازه سال ۲۰۱۱ منزوی و زیر فشار جامعه جهانی نبوده است.

سال ۲۰۱۱ نیز هم چون سال های گذشته، مناسبات ایران با جهان خارج بیش از هر موضوع دیگر تحت تاثیر برنامه اتمی ایران بود. اما علاوه بر برنامه اتمی، در سال ۲۰۱۱ «وضعیت حقوق بشر در ایران» نیز به موضوع های چالش جامعه جهانی با حاکمیت ایران اضافه شد تا جایی که سازمان ملل متحد گزارشگر ویژه حقوق بشر برای ایران تعیین کرد و دبیرکل سازمان ملل گزارش ویژه ای درباره وضعیت حقوق بشر در ایران به مجمع عمومی ارائه کرد.

یوکیا آمانو، در سپتامبر گفت، به طور فزاینده نگران ابعاد نظامی برنامه اتمی ایران است و خیر داد که به زودی گزارش کاملی در این باره به اعضای آژانس ارائه خواهد داد.

آمانو با این پیام خود، زنگ های خطر را برای ایران و متحدانش به صدا درآورد. نمایندگان ایران و روسیه تلاش کردند از انتشار گزارش آمانو جلوگیری کنند و به همین دلیل هم انتشار آن با اندکی تاخیر مواجه شد. اما سرانجام در ۸ نوامبر مدیرکل آژانس گزارش خود را منتشر کرد. یوکیا آمانو، در این گزارش می گوید آژانس حداقل از ۱۰ کشور مختلف جهان درباره جوانب احتمالاً نظامی برنامه اتمی ایران اطلاعات دریافت کرده و این اطلاعات در مجموع معتبر هستند.

رئوس عمده اطلاعاتی که آژانس از «فعالیت های مخفیانه ایران» دریافت کرده و آمانو آن ها را در گزارش خود گنجانده است از این قرار هستند: - تدارک مخفیانه دانش و تجهیزات مورد نیاز برای ساخت سلاح هسته ای؛ - توسعه ساخت چاشنی انفجاری و انجام آزمایش هسته ای؛ - طراحی نمونه کامپیوتری یک کلاهک هسته ای؛ - انجام کارهای مقدماتی برای آزمایش سلاح هسته ای؛ - کار بر روی نصب کلاهک هسته ای بر روی موشک شهاب ۳.

آمانو، در گزارش خود گفت، مستنداتی که در اختیار کارشناسان آژانس قرار دارد، حاکی از آن است که ایران تا سال ۲۰۱۰ پروژه ها و آزمایش های گوناگونی برای ساخت کلاهک انفجاری هسته ای دنبال کرده است.

در قطعنامه ای که شورای حکام آژانس به دنبال این گزارش صادر کرد، نسبت به فعالیت های حساس هسته ای ابراز نگرانی شده و از این کشور خواسته می شود با پذیرش بازرسان آژانس پاسخ گوی پرسش ها و ابهام های فعالیت های هسته ای خود باشد.

با انتشار گزارش آمانو، کشورهای غربی برای دور تازه ای از تحریم ها علیه ایران بسیج شدند. فهرست شرکت ها و افراد مرتبط با فعالیت های هسته ای و موشکی ایران که تحت تحریم آمریکا و اروپا قرار گرفتند، طولانی تر شد. دارایی این افراد و شرکت ها که تعداد آن ها در فهرست اروپایی ها بالغ بر ۵۰۰ شرکت و فرد است، بلوکه و سفر آن ها به کشورهای تحریم کننده ممنوع شده است. غرب در دور جدید تحریم ها، فقط دنبال افزودن بر فهرست شرکت ها و اشخاص ایرانی نیست. این بار، هدف اصلی تشدید فشار بر شریان های حیاتی اقتصاد ایران یعنی تحریم بانک مرکزی و صنایع نفت و گاز و پتروشیمی این کشور است.

بانک مرکزی در حال حاضر تنها کانال مراودات مالی ایران با جهان خارج و نفت و گاز هم تنها منبع ارزی و تامین کننده بیش از ۷۰ درصد درآمد ایران است. اگر این تحریم ها عملی شوند، می توانند اقتصاد ایران را فلج کنند و پیامدهای ناگوار اجتماعی و سیاسی بر جای گذارند.

روز ۲۰ دسامبر، میان ۷ کشور صنعتی جهان و ۲ کشور عرب تولیدکننده نفت در رم برگزار شد که دستور کار آن بررسی راه های کاهش پیامدهای منفی تحریم نفت ایران برای اقتصاد جهان بود.

احتمال حمله نظامی به ایران

پاییز سال ۲۰۱۱، هم زمان با تلاش کشورهای غربی برای تشدید تحریم های ایران، بحث حمله نظامی به تاسیسات هسته ای ایران و یا حتی جنگ با ایران نیز به یک باره داغ شد. آغازگر این بحث ها مقام های اسرائیل بودند.

اواخر اکتبر سال جاری رسانه های اسرائیل از تصمیم بنیامین نتانیاهو و ایهود باراک برای حمله نظامی به ایران تا زمستان خبر دادند و نوشتند نخست وزیر و وزیر دفاع اسرائیل در حال بررسی حمله نظامی به ایران به رغم مخالفت فرماندهان و مسئولان سازمان های امنیتی شان هستند.

چند روز بعد - اوایل ماه نوامبر - روزنامه بریتانیایی گاردین نوشت، وزارت دفاع بریتانیا در کنار ایالات متحده آمریکا، نقشه هایی را برای عملیات نظامی علیه ایران تدارک دیده اند.

هیلاری کلینتون وزیر خارجه آمریکا در مصاحبه با یکی از تلویزیون های فارسی زبان گفت: «در لیبی، مخالفان قذافی اعلام کردند که از هر گونه حمایت خارجی استقبال می کنند و آمریکا هم از آن ها حمایت کرد، اما رهبران اعتراضات ایران چنین استقبالی نمی کردند.»

این خبرها و اظهارنظرها زمینه ساز گمانه زنی ها و بحث های داغ درباره احتمال حمله نظامی به ایران در پائیز سال ۲۰۱۱ شد.

برخی کارشناسان و تحلیل گران نیز به استناد خبرهایی از جنس دیگر، نظیر انفجار انبار موشکی سپاه در ملارد و چند روز بعد انفجار در اصفهان، آلوده شدن سانتریفوژهای نطنز به استاکس نت، سپس ویروس استارس، ترور دانشمندان هسته ای ایران و حوادثی از این دست، می گفتند جنگ غرب و اسرائیل علیه ایران مدت ها است که شروع شده فقط اعلام نمی شود!

رییس ستاد مشترک ارتش آمریکا اعلام کرد که تدارک حمله نظامی به ایران، هم چنان ادامه دارد. دمپسی، گفت به رغم همکاری اطلاعاتی با اسرائیل، ضمانتی وجود ندارد که آنان حمله نظامی خود علیه ایران را پیش تر به اطلاع آمریکا برسانند.

ژنرال مارتین دمپسی، رییس ستاد مشترک آمریکا، اعلام کرد ارتش آمریکا به نقطه ای رسیده است که در صورت لزوم دست به اقدام قهرآمیز علیه ایران خواهد زد.

این سخنان دمپسی، در زمانی ابراز می شود که پیش تر لئون پانه تا، وزیر دفاع آمریکا، گفته بود که برای توقف برنامه هسته ای ایران و جلوگیری از دست یابی تهران به سلاح اتمی «همه گزینه ها روی میز است.»

ژنرال دمپسی، تصریح کرد که به آرامی و در خفا هدایت تدارک حمله نظامی به ایران را بر عهده دارد، اما جنگ علیه ایران می تواند به یک «تراژدی» بیانجامد.

دمپسی، در پاسخ به پرسشی درباره جمع آوری اطلاعات از طریق پهپادهای جاسوسی در خاورمیانه، تاکید کرد که اگر آمریکا دست به این تلاش ها نزند، نشانه «بی خردی» خواهد بود. او، افزود که آمریکا باید از فعالیت های نظامی کشورهای خاورمیانه مطلع باشد.

این ژنرال آمریکایی در ادامه گفت: «اگر پرسش این است که آیا ما به طرق مختلف درباره ایران دست به جمع آوری اطلاعات می زنیم، پاسخ مثبت است. این بی خردی است که آمریکا درباره فعالیت های کشوری که آمریکا را دشمن خود می داند، آگاهی نداشته باشد.»

اخیرا حکومت اسلامی، اعلام کرده است که پهپادهای جاسوسی (هوایمای بدون سرنشین) آمریکایی را سرنگون کرده است.

گمانه زنی هایی که درباره حمله احتمالی به تاسیسات اتمی ایران وجود داشته، موجب آن بوده که نیروهای نظامی ایران در ماه های اخیر رزمایش های زیادی را برگزار کرده، توانایی های خود را به نمایش بگذارند.

سردار احمد وحیدی، وزیر دفاع حکومت اسلامی، در واکنش به تهدیدهای اخیر اسرائیل علیه ایران گفت، این کشور «در صورتی که قصد خودکشی داشته باشد می تواند علیه جمهوری اسلامی ایران اقدامی نظامی انجام دهد.»

او، هم چنین به طرح ها و برنامه های وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح در بالا بردن توان دفاعی جمهوری اسلامی پرداخت و ادعا کرد، جمهوری اسلامی ایران در «ساخت هواپیماهای بدون سرنشین شناسایی، دفاعی و تهاجمی، ساخت و تولید فناوری جنگ الکترونیک و ضد جنگ الکترونیک، صنایع هوایی، دریایی و زیردریایی، موشکی و زمینی، به موقعیت منحصر به فردی در جهان دست یافته و در همه موارد تولید محصول دارد.»

هم اکنون حکومت اسلامی ایران در حال انجام رزمایش نظامی ده روزه ای به نام «ولایت ۹۰» در خلیج فارس است. این رزمایش از روز شنبه ۲۳ دسامبر ۲۰۱۱ - ۲ دی ۹۰ آغاز شده است. به گزارش خبرگزاری ایرنا، امیر حبیب الله سیاری، فرمانده نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران، گفته است که این رزمایش در منطقه ای به وسعت ۲۰۰۰ کیلومتر مربع از خلیج عمان تا شرق تنگه هرمز انجام می گیرد.

حکومت اسلامی، در هفته های اخیر گزارش هایی را که می گویند جمهوری اسلامی در چارچوب مانور نظامی درصدد مسدود کردن راه انتقال نفت از طریق تنگه هرمز است، تکذیب کرده است. تنگه هرمز به عنوان راه آبی میان ایران و کشورهای عربی حوزه خلیج فارس، از اهمیت استراتژیک بالایی برخوردار است. از طریق این گذرگاه میان خلیج فارس و دریای عمان که ۵۰ کیلومتر عرض و ۲۰۰ کیلومتر طول آن است، نفت کش ها بخش قابل توجهی از نفت خام مورد نیاز سراسر جهان را انتقال می دهند.

با وجود تهدید حکومت اسلامی ایران مبنی بر بستن تنگه هرمز در صورت تحریم نفتی تهران، یک سخن گوی کاترین اشتون می گوید که اتحادیه اروپا طرح خود برای اعمال تحریم های جدید علیه حکومت اسلامی را دنبال می کند. هم زمان فرانسه از ایران خواسته است تا به تعهدات بین المللی خود درباره تنگه هرمز پایبند باشد. مایکل مان، سخنگوی کاترین اشتون، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا به خبرگزاری فرانسه گفته است: «اتحادیه اروپا دور تازه ای از تحریم ها علیه ایران را مدنظر دارد و ما اعمال این تحریم ها را دنبال می کنیم.»

او، با اشاره به نشست آتی وزیران امور خارجه اتحادیه اروپا اظهار داشت: «انتظار می رود که این تصمیم در نشست بعدی شورای امور خارجی اتحادیه در روز ۲۰ ژانویه اتخاذ شود.»

اظهارات این مقام اروپایی، یک روز پس از تهدید محمدرضا رحیمی، معاون اول رییس جمهوری اسلامی ایران، بیان می شود که گفته بود در صورت تحریم نفتی ایران، حتی یک قطره نفت از تنگه هرمز عبور نخواهد کرد.

حبیب الله سیاری، فرمانده نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران، نیز در جریان یک رزمایش دریایی ده روزه در دریای عمان اظهار عقیده کرده که بستن تنگه هرمز «کاری آسان» خواهد بود ولی «بزرگان نظام» باید در این زمینه تصمیم گیری کنند.

یک مقام ارشد عربستان در وزارت نفت این کشور گفته است که کشورهای عرب خلیج فارس آماده اند تا در صورت عدم صادرات نفت ایران، کمبودهای ناشی از آن را جبران کنند.

هم چنین به دنبال سخنان معاون اول رییس جمهور، مبنی بر بستن شدن تنگه هرمز در صورت تحریم نفت ایران، وزارت خارجه آمریکا این تهدید را «تنها یک پرخاش لفظی» دانست و تاکید کرد که آمریکا از «رفت و آمد نفت کش ها در تنگه هرمز» دفاع می کند.

دولت آمریکا، شامگاه سه شنبه ۲۷ دسامبر - ۶ دی، نسبت به تهدیدات محمدرضا رحیمی، معاون اول رییس جمهور ایران مبنی بر بستن شدن تنگه هرمز در صورت وضع تحریمات شدیدتری علیه حکومت اسلامی، واکنش نشان داد. مارک تونر، معاون سخن گوی وزارت خارجه ایالات متحده گفت که کشورش به ادامه نقل و انتقالات در تنگه هرمز علاقه مند است و از آن «حمایت» می کند.

حدود ۴۰ درصد نفت جهان از طریق تنگه هرمز وارد بازارهای جهانی می شود. ایران در حاضر حدود ۵/۸ درصد از نفت مورد نیاز کشورهای اروپایی را تامین می کند و پس از روسیه، نروژ، لیبی و عربستان در رده پنجم صادرکننده نفت به اتحادیه اروپا است. اسپانیا ۱۴/۶ درصد، یونان ۱۴ درصد و ایتالیا ۱۲/۱ درصد از نفت صادراتی ایران به اتحادیه اروپا را خریداری می کنند.

ماجرای «لنگه کفش»

«لنگه کفش» خبرنگار عراقی که «جرج بوش» رییس جمهور سابق آمریکا را نشانه گرفته بود، در ایران نیز تکرار شد.

محمود احمدی نژاد، رییس جمهور حکومت اسلامی، در مراسم سال روز درگذشت کردان، وزیر اسبق کشور راهی در ساری سخن رانی می کرد مورد خود هدف «لنگه کفش» قرار گرفت. لنگه کفشی که این بار از سوی یک کارگر اخراجی عالی ترین مقام دولتی را نشانه گرفته بود، یادآور لنگه کفش خبرنگار عراقی شد.

«رشد.ش»، یکی از چند میلیون کارگر ایرانی است که این روزها وضعیت خوشایندی ندارند و بار سنگین هزینه های زندگی و بحران های حاکم بر وضعیت اقتصادی کشور سخت آورده و عصبانی شان کرده است. جامعه کارگری ایران چند سالی است که با بحران حقوق معوقه و از دست رفتن فرصت های شغلی روبرو است. از یک سو، برخلاف ادعاهای مسئولیت و مقامات حکومت درباره

بهبود وضعیت اقتصادی مردم، هزینه های زندگی سنگین تر می شود و از سوی دیگر، سوء مدیریت و ناکارآمدی سیاست های دولتی صنعت را با بحران روبرو کرده است. به استناد آمارها، احمدی نژاد در دوره شش ساله اش در راس نهاد ریاست جمهوری ایران، ۴۷ درصد تمام واردات دوران سی و دو ساله حکومت حکومت اسلامی ایران را به خود اختصاص داده است.

پيامد چنین وضعیتی پیش از هر گروهی دامن کارگران در ایران را گرفته و وضعیت شغلی و معاش آن ها را با خطر روبرو کرده است. همین وضعیت سبب شده تا اعتراض های کارگری یک بار دیگر شدت بگیرد و کارگران بیش تری در خطر بی کاری قرار بگیرند. علی فنبری استاد اقتصاد دانشگاه تهران، می گوید حقوق کارگران ایران کم تر از نصف خط فقر در ایران است. حداقل خط فقر در نقاط شهری ایران ۸۰۰ هزار تومان برآورد می شود در حالی که دست مزد کارگران ایرانی ۲۵۰ هزار تومان در ماه است.

علی دهقان کیا، عضو هیات مدیره کانون شوراهای اسلامی کار استان تهران، نرخ بی کاری اعلام شده از سوی دولت را کذب دانسته و گفته است: حجم واردات دولت بالای بیست میلیارد دلار است و هر یک میلیارد دلار واردات موجب از بین رفتن ۲۵ تا ۴۰ هزار فرصت شغلی می شود. دولت در شرایط کنونی تنها می تواند ما بین ۲۰۰ تا ۲۰۰ هزار اشتغال پایدار ایجاد کند. بر اساس گفته های دهقان کیا، واردات بیست میلیارد دلاری دولت موجب از بین رفتن ۷۰۰ هزار فرصت شغلی در کشور شده است.

در ماه های اخیر کارگران ذوب آهن اصفهان، فولاد یاسوج، ماشین سازی پارس، لوله سازی اردبیل، فاطر کوثران عسلویه و گروه صنعتی شیشه کاوه در اعتراض به عدم دریافت حقوق معوقه خود دست به تجمع اعتراضی زدند. این کارگران بین دو تا ۱۰ ماه است که حقوق دریافت نکرده اند. بر اساس آخرین برآوردی که صورت گرفته است؛ کارگران واحدهای تولیدی و صنعتی ایران نزدیک به ۴۷ سال حقوق و مزایای معوقه طلب دارند.

خبرگزاری ها از انفجار در کارخانه نورد فولاد یزد و مرگ ۱۳ کارگر خبر دادند. علاوه بر این، منابع خبری نزدیک به تشکل های کارگری در ایران از مرگ چهار کارگر ایرانی دیگر در محل کار خبر دادند. مرگ ۱۳ کارگر در کارخانه فولاد یزد سبب شد تا زمزمه استیضاح عبدالرضا شیخ الاسلامی وزیر کار، تعاون و رفاه اجتماعی یک بار دیگر در راهروهای مجلس قوت بگیرد. هم زمان با این حادثه خبرگزاری مهر از افزایش ۱۸/۸ درصدی مرگ و میر ناشی از حوادث کار در شش ماهه نخست سال جاری خبر داد. بر اساس این گزارش، ۷۸۸ نفر در شش ماهه نخست امسال بر اثر حوادث ناشی از کار جان خود را از دست داده اند.

رضا شهبابی تنها کارگر زندانی در ایران به شمار نمی آید. چرا که چندی قبل علی نجاتی عضو سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه برای چندمین بار در طول سال های گذشته بازداشت و روانه زندان شد. هم چنین در تهران یک بار دیگر ابراهیم مددی نایب رییس سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه که بعد از گذشت بیش از سه سال زندان با قرار وثیقه از زندان آزاد شده بود، در حالی که برای تمدید مرخصی به زندان اوین مراجعه کرد بازداشت و روانه زندان شد. علیرضا ثقفی، عضو کانون مدافعان حقوق کارگر نیز هفته پیش به زندان اوین فراخوانده شد. بهنام امیرزاده دیگر فعال کارگری نیز هم اکنون برای گذراندن دوران محکومیت پنج ساله خود در زندان به سر می برد. تعداد بی شماری از فعالین کارگری در آذربایجان، کردستان و ... زندانی هستند.

افزایش شمار زنان بی خانمان و کاهش سن بی خانمانی

روزنامه ابرار، یکشنبه، ۴ دی ماه ۱۳۹۰ برابر با ۲۵ دسامبر ۲۰۱۱، نوشت: معاون سازمان رفاه و مشارکت های اجتماعی شهرداری تهران با اشاره به رشد آمار بانوان بی خانمان در ۶ ماهه نخست سال جاری، گفت: ۷۵ درصد بی خانمان های پایتخت معتادان پرخطر هستند.

رضا جاکبری گفت: هم زمان با آغاز فصل سرما جمع آوری و ساماندهی افراد بی خانمان و کارتن خواب ها بسیار قابل اهمیت است و در همین راستا مناطق ۲۲ گانه نیز می بایست با جدیت این موضوع را پیگیری کنند. جاکبری، تشکیل «مدیران اجتماعی شب» در نواحی را از دیگر برنامه های شهرداری در زمینه شناسایی و جمع آوری کارتن خواب و بی خانمان از سطح شهر برشمرد. او، با اشاره به این که ۷۵ درصد بی خانمان های پایتخت معتادان پرخطر هستند، گفت: آمار ۶ ماهه نخست سال جاری بیانگر رشد زنان بی خانمان و هم چنین کاهش سن بی خانمانی است که این رنگ خطری جدی است.

نگرانی از افزایش اعدام ها در ایران

عفو بین الملل در گزارش تازه خود گفته که در ایران اعدام های مربوط به جرایم مواد مخدر افزایش یافته است. عفو بین الملل، گزارشی ۲۴ صفحه ای در این خصوص منتشر کرده و عنوانش را گذاشته: «معتاد به مرگ: اعدام به اتهام جرایم مواد مخدر در ایران»

این سازمان حقوق بشری می گوید تا زمان تهیه گزارش اخیرش در سال ۲۰۱۱ میلادی، ۴۸۸ نفر در ایران به اتهام جرایم مربوط به مواد مخدر اعدام شده اند که به گفته آن ها «بیش ترشان فقیر» بوده اند. عفو بین الملل، گفته که دو سال پیش در ایران دست کم ۱۶۶ نفر به دلیل این جرایم اعدام شدند که این رقم تا امسال تقریباً سه برابر شده است. بنا به قوانین ایران، بخشی از جرایم مربوط

به مواد مخدر مانند همراه داشتن مقدار مشخصی از آن می تواند منجر به حکم اعدام برای متهم شود. عفو بین الملل، می گوید که ۸۱ درصد از اعدام ها در ایران مربوط به جرایم مواد مخدری است. آن هریسون، معاون موقت بخش خاورمیانه و آفریقای شمالی عفو بین الملل، برای توصیف میزان اعدام های مربوط به مواد مخدر از واژه «سرسام آور» استفاده می کند و می گوید که مقصود از این اعدام ها این است که مقام های ایرانی «مشکلات عظیم خود در زمینه مواد مخدر را مهار کنند، در حالی که هیچ شواهدی وجود ندارد که نشان دهد اعدام بیش تر از زندان از قاچاق مواد مخدر جلوگیری می کند.»

او، به ایران پیشنهاد داده تا اعدام برای تمام جرایم را لغو کند و گفته که خوب است برای شروع اعدام متهمان به جرایم مواد مخدری لغو شود، تا «مجموع کل را به میزان قابل توجهی کاهش» دهند. عفو بین الملل، می گوید که بخشی از این اعدام ها «پنهانی» بوده و خبر آن را دولت ایران منتشر نکرده است. در بخشی از این گزارش آمده که اعدام ها در پی محاکمه هایی «به شدت ناعادلانه» انجام شده است و خانواده ها و وکلای متهمان در برخی مواقع اطلاع دقیقی از نزدیک بودن زمان اعدام ها نداشتند.

عفو بین الملل، می گوید بیش از همه، کسانی در خطر اعدام به دلیل جرایم مواد مخدری هستند، که از «گروه های حاشیه ای» هستند. در توضیح این گروه از افراد هم آمده است: «از جمله بخش های فقیر جامعه و اعضای جوامع قومی که با تبعیض روبرو هستند و تبعه های کشورهای خارجی به ویژه افغان ها.»

عفو بین الملل، هم چنین گفته که این سازمان علی رغم تکذیب ایران، هم چنان «اطلاعاتی درباره اعدام مجرمان نوجوان به اتهام جرایم مواد مخدر دریافت می کند» ایران در رتبه چهارم جهانی از لحاظ مرگ و میر مرتبط با مواد مخدر قرار دارد. هم چنین این کشور یکی از مسیرهای اصلی قاچاق مواد مخدر به غرب است.

مجمع عمومی سازمان ملل نقض فاحش حقوق بشر در ایران را محکوم کرد

روز سه شنبه، ۲۹ آذر - ۲۰ دسامبر، مرکز اطلاع رسانی سازمان ملل متحد گزارش کرد که کشورهای عضو سازمان ملل متحد در جلسه مجمع عمومی، با تصویب قطعنامه ای، «نگرانی عمیق خود را نسبت به ادامه و تکرار موارد نقض حقوق بشر» در حکومت اسلامی ایران ابراز داشته اند.

در این گزارش کاربرد شکنجه، استفاده از مجازات های ظالمانه مانند شلاق و قطع اندام های بدن و «تبعیض وسیع جنسیتی و رواج خشونت علیه زنان» در ایران، مورد انتقاد شدید قرار گرفته و از حکومت جمهوری اسلامی خواسته شده است تا نهادهای ناظر بر رعایت حقوق بشر در این کشور را تقویت کند.

قطعنامه مصوب مجمع عمومی سازمان ملل، هم چنین نسبت به «افزایش چشم گیر در استفاده از مجازات اعدام به خصوص برای جرایم فاقد تعریف دقیق و صریح قضایی، و محدودیت های مستمر، سازمان یافته و جدی در مورد آزادی اجتماعات مسالمت آمیز و آزادی بیان» اشاره داشته و نسبت به این وضعیت ابراز ناخرسندی عمیق کرده است.

از میان یکصد و نود و سه کشور عضو سازمان ملل، هشتاد و نه کشور به این قطعنامه رای مثبت و سی و نه کشور رای منفی و سایر کشورها رای ممتنع دادند.

نمایندگان کشورهایایی که در این جلسه سخن رانی کردند به ویژه خواستار توجه جامعه جهانی به افزایش شمار اعدام ها در ایران شدند و هشدار دادند که احکام اعدام در محاکم حقوقی حکومت اسلامی بدون رعایت ضوابط شناخته شده بین المللی صادر می شود.

آنان هم چنین، اجرای احکام اعدام در ملاء عام، اعدام های دسته جمعی مخفیانه و صدور حکم اعدام برای مجرمان زیر سن قانونی را باعث نگرانی شدید افکار عمومی جهان توصیف کردند و خواستار توقف این قبیل اقدامات شدند.

به گزارش مرکز اطلاع رسانی سازمان ملل، کشورهای عضو سازمان در قطعنامه مصوب مجمع عمومی از دولت ایران خواستند تا فوراً و بدون هیچ قید و شرطی زندانیانی را که بدون رعایت موازین معتبر و شناخته شده قضایی و «صرفاً به خاطر استفاده از حق تجمع و شرکت در اجتماعات مسالمت آمیز» بازداشت کرده است، آزاد کند.

حمله به سفارت بریتانیا در تهران

حمله به سفارت بریتانیا در تهران، در روزهای آخر نوامبر ۲۰۱۱، فضای مناسبات حکومت اسلامی با غرب و حتی کل جهان را تخریب کرد. شورای امنیت، به اتفاق آرا این اقدام را محکوم کرد. رفتار وزارت خارجه حکومت اسلامی در فاصله گرفتن فوری از این ماجرا و محکوم کردن حمله به سفارت و نیز دلجویی های وزیر خارجه ایران در حاشیه کنفرانس بن، توانست از گسترش خسارت آن بر مناسبات خارجی ایران تا حدی جلوگیری کند.

این کار موجب آن شد که مواضع بریتانیا سخت تر شود و در سطح اتحادیه اروپا علاوه بر بانک مرکزی، بر تحریم نفت حکومت اسلامی نیز پای فشارد. در حالی که پیش تر موافق این کار نبود.

نخست اشغال سفارت بریتانیا در تهران بود که منجر به تیرگی روابط دیپلماتیک ایران و بریتانیا شد. سفارت خانه های هر دو کشور به حالت تعطیل درآمد و کارکنان سفارت خانه ها مجبور به ترک کشور میزبان شدند.

اخراج پناهندگان و مهاجرین افغانی از ایران

حکومت اسلامی ایران، سه ماه به پناه جویان و مهاجرین افغانی مهلت داده است تا خاک ایران را ترک نموده و به کشور خود باز گردند. نادر فرهاد، سخن گوی کمیساریای سازمان ملل متحد در امور پناهندگان افغانستان، به تناقضات و عدم شفافیت در سخنان محمد تهوری مدیرکل اتباع بیگانه وزارت کشور ایران اشاره کرده و می گوید که در حال حاضر نزدیک به یک میلیون پناهنده قانونی افغانی در ایران زندگی می کنند.

محمد تهوری، مدیرکل اتباع بیگانه وزارت کشور حکومت اسلامی ایران، در گفتگویی با خبرگزاری مهر، ضمن توضیح درباره این تصمیم اظهار داشت که برای هر افغانی که داوطلبانه ایران را ترک کند و به افغانستان باز گردد، مبلغ ۱۵۰ دلار به عنوان کمک هزینه توسط کمیساریای عالی پناهندگان اعطا خواهد شد. وزارت کشور حکومت اسلامی ایران، اعلام داشته است که ۹۰۰ هزار پناهجوی غیرقانونی افغانی در ایران حضور دارند که باید تا سه ماه دیگر زمینه های بازگشت خود به افغانستان را فراهم نمایند.

نادر فرهاد، می گوید بر اساس آخرین اطلاعات و آماری که در دسترس کمیساریای سازمان ملل متحد در امور پناهندگی در افغانستان می باشد نزدیک به یک میلیون و چهار صد هزار افغانی مهاجر بدون مجوز در ایران به سر می برند. این تعداد که بر اساس آخرین سرشماری انجام پذیرفته در ایران مشخص شده اند، افغان هایی را شامل می شوند که فاقد مدارک پناهندگی و مجوز قانونی برای اقامت در ایران هستند.

نادر فرهاد، می گوید که کمک هایی که آقای تهوری از آن یاد می کند نمی تواند مشمول پناهندگان بدون مدرک و مجوز در ایران شود. از سوی دیگر، عنوان کردن این موضوع که ۹۰۰ هزار پناهجوی افغانی غیرقانونی در ایران به سر می برند، بر خلاف آمار و اطلاعاتی است که بر اساس سرشماری اخیر در ایران که به وسیله خود وزارت کشور ایران انجام پذیرفته و در اختیار کمیساریای سازمان ملل متحد در امور پناهندگی قرار گرفته است، می باشد.

مرگ روزانه ۲۱۰ نفر در تهران

روزنامه همشهری حکومت اسلامی، دوشنبه ۲۱ آذر ۱۳۹۰ - ۱۲ دسامبر ۲۰۱۱ خود، نوشت: در حالی که آلودگی هوا همانند پاییز هر سال که بیش ترین تعداد مرگ و میر ناشی از این معضل زیست محیطی در آن اتفاق می افتد هم چنان قربانی می گیرد و تهران با تلفات بالای انسانی در این ارتباط مواجه است.

بر اساس آمار و ارقام سازمان بهشت زهرا که «همشهری» به دلیل بی توجهی وزارت بهداشت در ارائه آمار دقیق مرگ و میر ناشی از آلودگی هوا به آن استناد می کند و در تجزیه و تحلیل آن ها از نظرات کارشناسی مسئولان بهداشت کمک گرفته، تنها در ۲ ماه اول پاییز امسال، ۷۶۱۱ شهروند تهرانی بر اثر ایست قلبی که ارتباط نزدیک با آلودگی هوا دارد جان خود را از دست داده اند که اگر همین آمار را به روز محاسبه کنیم در روز ۱۲۶ شهروند تهرانی ایست قلبی کرده اند.

این در حالی ست که سخته قلبی نیز در ردیف بعدی با سهم بالایی از علل مرگ در پایتخت ۵۶۹۱ شهروند را کشته و در برآورد کلی عوارض قلبی بیش ترین تعداد مرگ و میر را در برمی گیرد. به گونه ای که دکتر شهرپاری، رییس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی از این اتفاق به عنوان یک بحران یاد می کند و معتقد است مادام که آلودگی هوا به قوت خود باقی بماند تعداد بیش تری از شهروندان جان خود را بر اثر ایست قلبی و بیماری های قلبی از دست خواهند داد.

لازم به ذکر است مجموع مرگ و میرهای ناشی از بیماری های قلبی، تنفسی و مغزی که ارتباط معناداری با آلودگی هوا دارد از اول فروردین امسال تا پایان آبان ۲۶۱۴۳ مورد بوده که روند رو به رشدی را در مرگ و میرهای ناشی از آلودگی هوا نشان می دهد.

فساد در اقتصاد ایران

به گزارش سازمان شفافیت بین المللی، تنها ظرف یک سال گذشته فساد در اقتصاد ایران تحت حاکمیت جمهوری اسلامی، ۳۴ میلیارد دلار بر آورد شده است.

فساد مالی در حکومت اسلامی، در مواردی از جمله «تقلب در معاملات بانکی، تقلب در اعلام ورشکستگی، جعل اسناد، تقلب در بیمه سلامت، پول شویی، رشوه، تقلب در بیمه تجاری، توسعه فقر، فلاکت و بی کاری» صورت گرفته است. نمونه بارز این سطح از فساد اختلاس ۳ هزار میلیارد تومانی اخیر است.

به گزارش خبرگزاری حکومتی «ایلنا»، احمد توکلی در نشست بررسی «جرایم و تخلفات بانکی و ارائه راهکارهای پیشگیرانه» مهم ترین مسایل فساد بانکی اخیر را تشریح و به عوامل و تبعات رسوایی بانکی اخیر پرداخت و گفت: رفاقت، تبانی، فساد و خودشغیبتگی چهارعامل دخیل در رفتارهای این چنینی است.

او، به انتصاب‌های غیر معقول در رسوایی اخیر بانکی اشاره کرد و افزود: به طور مثال آقایان جهرمی به عنوان مدیر عامل بانک صادرات، پرویزیان، مشایبی صلاحیت لازم را برای مدیریت نداشته اند و اخیراً هم که می بینیم آقای خورشیدی داماد آقای احمدی نژاد طی حکمی از طرف ایشان به عنوان رییس جدید سازمان استاندارد منسوب شدند.

نماینده تهران در مجلس، ادامه داد: پورمحمدی قائم مقام بانک مرکزی عنوان کرده که مدیران عامل بانک ها هر ۱۵ روز با مشایبی رییس دفتر رییس جمهور جلسه داشته و با وی دیدار می کردند که باید معلوم شود این جلسات برای چه برگزار می‌شد؟

توکلی اظهارداشت: هزینه فساد اقتصادی در ایران سالانه چیزی ۳۴ میلیارد دلار است. در یکی از تندترین حملات علنی نمایندگان مجلس علیه محمود احمدی نژاد، یکی از نمایندگان از رییس جمهور ایران خواست توضیح دهد با آن چه درآمد ۱۴۰۰ میلیارد دلاری کشور طی ۶ سال اخیر خواند، چه کار کرده است.

سیدفاضل موسوی، نماینده خدابنده و دبیر کمیسیون اصل ۹۰ مجلس، روز چهارشنبه ۷ دی - ۲۸ دسامبر، احمدی نژاد را متهم کرد که با مواضع خود راه وضع تحریم های بین المللی علیه جمهوری اسلامی را هموار کرده است.

فاضل موسوی در ادامه نطق علنی خود از موضع گیری های چند سال اخیر محمود احمدی نژاد درباره انکار نسل کشی یهودیان به دست نازیها در جنگ جهانی دوم و تهدید علیه اسرائیل انتقاد کرد و گفت: «آیا می دانید کاغذ پاره خواندن (قطعنامه های حاوی) تحریمها و خس و خاشاک و بزغاله گفتن ها چه هزینه هایی برای کشور دربرداشته است؟»

او گفت: "آیا می دانید کاغذ پاره خواندن (قطعنامه های حاوی) تحریمها و خس و خاشاک و بزغاله گفتن ها چه هزینه هایی برای کشور دربرداشته است؟"

مجمع جهانی اقتصاد

مجمع جهانی اقتصاد با مقایسه عملکرد دولت ها در ۱۴۲ کشور جهان رتبه دولت ایران از نظر شفافیت در سیاست گذاری ها ۱۲۵، پرداخت های بی قاعده ۶۵ و حیف و میل بودجه دولتی ۶۸ اعلام کرد. به گزارش خبرگزاری حکومتی فارس، مجمع جهانی اقتصاد در بخشی از گزارش خود موسوم به «گزارش رقابت پذیری جهانی» به بررسی عملکرد ۱۴۲ دولت جهان پرداخته است.

بر اساس این گزارش، دولت ایران جزو ۲۰ کشور نخست دنیا از نظر عدم رعایت شفافیت در سیاست گذاری های خود قرار دارد. ایران نمره ۲/۵ از نظر میزان شفافیت سیاست گذاری های خود را به دست آورده که بدین ترتیب در رتبه ۱۲۵ جهان از این نظر قرار گرفته است.

سنکاپور با کسب نمره ۶/۲ در راس این رتبه بندی قرار گرفته و به عنوان کشوری شناخته شده است که سیاست گذاری های دولت آن از بالاترین میزان شفافیت در سطح جهان برخوردار است. کشورهای هنگ کنگ، سوئیس، نیوزیلند، تایوان، فنلاند، سوئد، دانمارک، لوکزامبورگ و بحرین در رتبه های دوم تا دهم از این نظر قرار گرفته اند. رتبه انگلیس در این رتبه بندی ۱۸، عربستان ۲۷، ترکیه ۴۴ و روسیه ۱۱۵ اعلام شده است.

یمن نیز با کسب نمره ۲/۲ در جایگاه آخر و به عنوان کشوری شناخته شده است که سیاست گذاری های دولت آن کم ترین میزان شفافیت را در سطح جهان دارد. پس از این کشور، هائیتی، رومانی، ونزوئلا، چاد، الجزایر، ماداکاسگار، ایتالیا، بوسنی، تیمور، آرژانتین، برونئی، بلغارستان، سوریه، کره شمالی، بولیوی، نیکاراگوئه، ایران، آنگولا، و لسوتو رتبه های دوم تا بیستم غیرشفاف ترین دولت های جهان را در خود جای داده اند.

بر اساس گزارش فارس، مجمع جهانی اقتصاد هم چنین ۱۴۲ دولت جهان را از نظر میزان حیف و میل در هزینه های دولتی مورد مقایسه قرار داده که براساس آن دولت ایران رتبه ۶۸ را به دست آورده است. نمره ایران در این زمینه نیز ۲/۲ اعلام شده است. در راس این رده بندی کشور سنکاپور با نمره ۶/۱ قرار گرفته است و جمهوری دومینیک با نمره ۱/۷ در جایگاه آخر قرار گرفته است.

کاهش تولید نفت در ایران

خبرگزاری حکومتی مهر، نوشت: مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران، از کاهش تولید ۲۰ هزار بشکه ای نفت ایران در مقایسه با سال قبل خبر داد. به گزارش خبرنگار مهر، احمد قلعه بانی در مراسم سی و دومین سالروز تاسیس شرکت ملی حفاری ایران در اهواز، گفت: در بخش تولید نفت در سال ۱۳۸۹ نسب به سال قبل از آن ۲۷ هزار بشکه افزایش تولید داشتیم ولی امسال نسبت به سال قبل تا به امروز ۲۰ هزار بشکه نفت کاهش تولید داشته ایم.

او، افزود: البته کاهش ۲۰ هزار بشکه تولید نفت امسال، نسب به سال ۱۳۸۸ نبوده بلکه ما هفت هزار بشکه نفت افزایش نسبت به دو سال قبل داشتیم.

قلعه بانی عنوان کرد: طبق برنامه پنجم توسعه، باید تولید نفت در کشور به پنج میلیون و ۱۰۰ هزار بشکه در روز برسد که این امر نیازمند ۱۵۶ میلیارد دلار سرمایه گذاری است؛ یعنی ما باید در برنامه پنجم در هر ماه ۱/۷ میلیارد دلار سرمایه جذب صنعت نفت کنیم.

رکورد ۱۶۰۰ تومان برای دلار

ایسنا، ۱ دی ۱۳۹۰، نوشت: صبح امروز دلار رکورد هزار و ۶۰۰ تومان را زد ولی با توجه به تعطیلی بازار در حال حاضر از هزار و ۶۰۰ تومان به هزار و ۵۲۰ تومان رسیده است، طلا نیز پایه پای دلار صعود بی سابقه داشته و هر گرم آن به ۵۷ هزار و ۷۰۰ تومان رسید.

۴ هزار و ۱۲۰ نفر از المپیادی ها از کشور رفته اند

معاون علمی و فناوری ریاست جمهوری گفت: «شیب خروج المپیادی ها تا سال ۸۱ حدود ۴۰ درصد بود که اکنون به ۱۷ درصد رسیده است.»
نسرین سلطان خواه، در پاسخ به پرسش خبرنگار ایلنا، ۶ دی ۱۳۹۰، در مورد میزان مهاجرت نخبگان و استعدادهاى برتر به خارج از کشور گفت: «براساس بررسی های انجام شده ۴ هزار و ۱۲۰ نفر از کل المپیادی ها از ابتدای برگزاری مسابقات المپیاد، از کشور خارج شده اند.»

کودکان رنج کار و خیابانی

هنوز حدود ۲۵۰ میلیون دختر و پسر ۵ تا ۱۷ ساله در سراسر جهان برای به دست آوردن دست مزدی ناچیز برای گذران زندگی و تامین خانواده به سخت ترین کارها مشغول اند. بسیاری از این کودکان با مواد شیمیایی خطرناک و ماشین آلات سنگین کار می کنند. بیکر نجف آنان توان تحمل بسیاری از بارهای سنگین را ندارد.

یک میلیارد گرسنه در جهان

نزدیک به یک میلیارد نفر در سراسر دنیا شب ها را با شکمی خالی به صبح می رسانند. در گزارش فجایای طبیعی سال ۲۰۱۱، برخی نکات برجسته شده است. در دنیا، به اندازه کافی و برای تغذیه تمامی جمعیت آن مواد غذایی تولید می شود. حال آن که، تعداد گرسنگان در مناطق شهری و همین طور در کشورهای با درآمد سرانه بالا، در حال افزایش است. این معضل به ویژه در مناطق آسیا-اقیانوسیه و صحرای آفریقا شدیدتر است.

هدف اولیه و اصلی سازمان ملل از سال ۱۹۹۰ بهبود شرایط و به نیمه رساندن فقر شدید و قحطی تا سال ۲۰۱۵ بوده که تاکنون محقق نشده است.

بر اساس گزارش سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد، بیش از ۹۲۵ میلیون نفر در کل دنیا با سوء تغذیه دست به گریبانند و سالانه ۲ میلیون کودک با سن کم تر از پنج ماه بر اثر کمبود تغذیه جان می دهند.

در حال حاضر، بیش از ۱۷۸ میلیون کودک زیر پنج سال بر اثر سوء تغذیه دچار نارسایی رشد هستند. همه چیز در دوره ۱۰۰۰ روزه بین بارداری مادر و دومین سال زندگی کودکان روی می دهد. مساله مطرح در مورد زنان از آن جا ناشی می شود که بر اساس گزارش مذکور بیش از ۶۰ درصد مبتلایان به سوء تغذیه را زنان تشکیل می دهند.

در میان علل بحران تغذیه، توجه گزارش جهانی بر افزایش تورم قیمت های مواد غذایی در سال ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ بوده است. این موضوع حاکی از آن است که دنیا با بی ثباتی در بازارهای محصولات کشاورزی و نوسان قیمت مواد غذایی روبرو است.

آمار پناهجویان

مطابق آخرین گزارش سالانه کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل (۲۰۱۰)، ۴۳ میلیون نفر، تنها در کشورهای خودشان به سبب جنگ و عوامل دیگر، آواره و پناهجو اند که بیش از نیمی از آن ها نیز کودکانند. پاکستان با ۱/۷ میلیون پناهنده و ایران و سوریه نیز هر یک با بیش از یک میلیون، بیش ترین پناهندگان جهان را به خود اختصاص داده اند.

مطابق آخرین گزارش سازمان ملل، در نیمه نخست سال ۲۰۱۱، نزدیک به دویست هزار نفر از کشورهای صنعتی درخواست پناهندگی کرده اند و به رغم وجود شرایط بسیار دشوار و خطرناک عبور از مرزهای اروپا، ۷۳ درصد آنان در این قاره پناهنده شده اند. (۱۲۴ هزار نفر تنها در نیمه نخست سال ۲۰۱۱)

افغانستان با ۱۵ هزار و ۳۰۰، چین با ۱۱ هزار و ۷۰۰، صربستان با ده هزار و ۳۰۰، عراق با ده هزار و ۱۰۰ و ایران با هفت هزار و ۶۰۰ پناهجو، پنج کشوری نخستین هستند که شهروندان شان در طول این مدت در این کشورها اعلام پناهندگی کرده اند.

تراژدی انسانی در آب های اندونزی

روز شنبه ۱۷ دسامبر ۲۰۱۱ برابر با ۲۶ آذر ۱۳۹۰، یک کشتی که بیش از ظرفیت خود مسافر حمل می کرده، در سواحل اندونزی غرق شده است. یک مسئول پزشکی در اندونزی، روز یکشنبه ۱۸-۱۲-۲۰۱۱ اعلام کرد، یک کشتی چوبی حامل پناه جویان که بیش تر آن ها ایرانی و افغانی بوده اند در آب های اندونزی غرق شده است.

سحر العارفین، رییس عملیات نجات اندونزی در گفتگو با خبرگزاری رویترز اعلام کرد از میان ۳۸۰ مسافر کشتی غرق شده، تنها ۷۶ نفر نجات یافته اند.

سرنشینان این کشتی، قصد داشتند خود را به استرالیا برسانند. به گفته مسئولان، کشتی غرق شده ظرفیت حداکثر ۱۰۰ مسافر را داشته است اما دست کم ۲۵۰ نفر سوار آن بودند.

نجات یافتگان ایرانی و افغانی که اینک در محلی در ۶۰۰ کیلومتری جاکارتا، پایتخت اندونزی، نگهداری می شوند گفته اند که بین ۲۵۰۰ تا ۵۰۰۰ دلار به قاچاقچیان انسان داده اند. بر اساس این اظهارات، اغلب مسافران کشتی پس از آن که از دویی به جاکارتا پرواز کرده بودند، توسط قاچاقچیان با چهار اتوبوس، هر یک با ظرفیت ۶۰ نفر، به لنگرگاه منتقل شده اند تا آن‌ها را با کشتی به خاک استرالیا برسانند و تقاضای پناهندگی بدهند. این دومین بار ظرف دو ماه اخیر است که کشتی حامل پناه جویان در راه رسیدن به استرالیا غرق می شود. ماه گذشته هم حدود پنجاه پناه جو که با کشتی عازم استرالیا بودند با غرق کشتی، جان خود را از دست دادند. یک کشتی دیگر پناه جویان نیز در اوایل ماه نوامبر در اندونزی غرق شد و بیش از پنجاه مسافر آن نجات یافتند، اما حدود هفت نفر از مسافران غرق شدند. حدود ۱۹۷ مسافر یک کشتی حامل پناه جویان در دریای سرخ جان خود را از دست دادند. به گزارش خبرگزاری نیمه دولتی «مرکز رسانه ای سودان» (SMC) به نقل از مقام های دولتی، این اتفاق روز سه شنبه ۵ ژوئیه ۲۰۱۱ - ۱۴ تیر ۱۳۹۰ در آب های سودان رخ داده است. مرکز رسانه ای سودان گزارش داد که تنها ۲ تن از این حادثه جان سالم به در برده اند.

زلزله و سونامی ژاپن

از زمان جنگ جهانی دوم ژاپن با فاجعه ای در این مقیاس روبرو نشده بود؛ زلزله ۹ ریش تری که در ۱۱ مارس سال جاری میلادی این کشور را لرزاند. میزان خسارت های اقتصادی ناشی از وقوع زلزله ۹ ریش تری در ژاپن به ۲۰۹ میلیارد دلار رسیده که این رقم بیش ترین خسارت وارده به یک کشور در جهان بر اثر زلزله اعلام شده است. این رقم دو برابر خسارت وارده در جریان زلزله کوبا و چهار برابر طوفان کاترینا در آمریکاست. این رقم شامل زیان های وارده به راه ها، واحدهای مسکونی، اداری، کارخانه ها و سامانه های زیربنایی این کشور است. با این وصف اگر زیان های وارده ناشی از انفجارهای نیروگاه اتمی فوکوشیما نیز به آن افزوده شود، این رقم به مراتب بیش تر خواهد بود. شبکه تلویزیونی ژاپنی ان اچ کی گزارش داد شمار کشته شدگان و افراد مفقودالاثر در نتیجه سونامی و زلزله مخرب در ژاپن از مرز ۲۵ هزار نفر تجاوز کرده است. آژانس پلیس ژاپن، اعلام کرد تا امروز ۹ هزار و ۷۰۰ نفر بر اثر زلزله و سونامی کشته و ۱۶ هزار و ۵۰۱ نفر ناپدید شده اند.

فجایع مربوط به طبیعت در آمریکا

طبق آمار اداره هواشناسی آمریکا، فجایع مربوط به طبیعت در این کشور در سال ۲۰۱۱، به طور کل ۲۵ میلیارد دلار ضرر به همراه داشته که البته این آمار جدا از خسارات مربوط به طوفان آیرن است. این آمار شامل ۸ ماه نخست سال ۲۰۱۱ است.

طوفان و سیل فیلیپین

سرعت طوفان واشی که شامگاه جمعه ۱۶ دسامبر - ۲۶ آذر، دو جزیره جنوبی فیلیپین را درنوردید، ۹۰ کیلومتر در ساعت گزارش شده که باعث طغیان رودخانه ها و سیل نیز شد. به دنبال این طوفان ده ها هزار نفر در فیلیپین بی خانمان شدند. دو روز پیش یک روزنامه نگار به خبرگزاری فرانسه گفت اجساد قربانیان به سرعت در حال فاسدشدن است. به گفته این روزنامه نگار، آب آشامیدنی در شهرهای طوفان زده قطع است و ممکن است ساکنان این مناطق با بحران آب روبرو شوند. به گزارش خبرگزاری رویترز، شورای فجایع ملی فیلیپین اعلام کرد که تا این لحظه «هزار و ۸۰ تن» در اثر سیل و طوفان «واشی» در جنوب فیلیپین جان باخته اند و عملیات نجات برای یافتن «بیش از هزار» مفقود این حادثه نیز هم چنان ادامه دارد. طوفان گرمسیری «واشی» ۲۵ آذر ماه، در حرکت خود از شوق جزیره جنوبی مینداناو به سمت غرب، ضمن تخریب منازل این منطقه، موجب ملامال شدن رودخانه ها و روان شدن و سیل و گل و لای شد. بیش ترین خسارات متوجه دو شهر «ایلیگان» و «کاگایان د اورو» در این جزیره شده است و صدها هزار تن از ساکنان این دو شهر محل سکونت خود را ترک کرده و به مدارس، کلیساها، سالن های عمومی و پایگاه های نظامی پناه برده اند. شورای فجایع ملی اظهار کرده است که طوفان مزبور با تخریب بزرگراه ها، پل ها، مدارس و سایر زیرساخت های شهری، حدود ۲۳ میلیون دلار خسارت به بار آورده است. به گفته سازمان کشاورزی فیلیپین، این طوفان موجب از بین رفتن بیش از هفتصد تن برنج و بیش از هفت هزار و ۵۰۰ تن ذرت شده است. آژانس های امداد حاضر در فیلیپین، به منظور کمک رسانی به خیل عظیم آسیب دیدگان حاضر در پناهگاه ها، خواستار ۲۸ میلیون دلار کمک مالی شده اند. به گفته شورای فجایع ملی این طوفان زندگی حدود ۶۷۵ هزار تن را دچار اختلال کرده که از این میان در حال حاضر حدود ۳۰۰ هزار تن در مراکز امن حضور دارند.

طوفان «واشی»، نوزدهمین طوفانی است که در سال ۲۰۱۱ در فیلیپین رخ می دهد. از این میان، ماه سپتامبر سال جاری، وقوع دو گردباد شدید به فاصله کوتاهی از یکدیگر، بیش از صد کشته بر جای گذاشت.

«بدترین فاجعه انسانی جهان» در سومالی

اکثریت جمعیت ۱۰ میلیون نفری سومالی، در قحطی و آوارگی و جنگ داخلی و ناامنی به سر می برند و جان ۲ میلیون کودک آواره سومالیایی در معرض خطر قرار دارد. رییس کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل، خشک سالی و قحطی در سومالی را «بدترین فاجعه انسانی جهان» توصیف کرده و خواستار کمک فوری جامعه جهانی به ساکنان مناطق بحران زده و نجات زنان و کودکان گرسنه شده است.

حجم فاجعه قحطی و خشک سالی در سومالی به حدی است که سازمان ملل در این کشور افریقایی، پرچم سیاه مرگ را به اهتزاز در آورده و از همه جهانیان درخواست ارسال کمک های فوری نموده است.

در چنین اوضاع و احوالی مادران و کودکان سومالیایی به امید پیدا کردن لقمه ای نان صدها کیلومتر دورتر به اردوگاه های توزیع غذا در مرز با کنیا هجوم می برند تا پس از هفته ها پیاده روی و بی غذایی و تحمل گرمای شدید، یا در میان راه جان خود را از دست بدهند و یا با فلاکت و در آستانه مرگ به اردوگاه هایی برسند که دیگر کاری برای آن ها ساخته نیست.

این در حالی است که حداکثر طول عمر در سومالی، چهل سال است و حدود نیمی از کودکان نیز در بدو تولد و تا قبل از پنج سالگی به دلیل سوء تغذیه جان خود را از دست می دهند!

افزایش هزینه تولید محصولات اصلی غذایی

هزینه تولید محصولات اصلی غذایی تا ۱۸۰ درصد افزایش می یابد. موسسه آکسفام می گوید اگر رهبران جهان اصلاحاتی در بازار مواد خوراکی انجام ندهند، بهای مواد غذایی طی ۲۰ سال آینده بیش از دو برابر خواهد شد.

این موسسه خیریه پیش بینی می کند هزینه تولید محصولات اصلی غذایی تا سال ۲۰۳۰ بین ۱۲۰ تا ۱۸۰ درصد افزایش یابد. بر اساس برآورد آکسفام نیمی از این افزایش ناشی از تغییرات آب و هوایی است. این موسسه در گزارش اخیر خود از رهبران جهانی می خواهد مقررات بازار غذا را بهبود بخشند و سرمایه گذاری بیش تری برای مقابله با تغییرات جوی بکنند.

باربارا استاکینگ، مدیر عامل آکسفام می گوید جامعه جهانی به سمت یک «بحران قابل پیشگیری» در حرکت است.

این گزارش گواتمالا، آذربایجان، هند و شرق آفریقا را چهار منطقه حساس می شناسد که در آن ها «امنیت غذایی» وجود ندارد و مردم برای تغذیه خود دچار مشکل هستند.

بانک جهانی نیز نسبت به افزایش بهای مواد خوراکی هشدار داده و گفته است میلیون ها نفر به فقر شدید کشیده می شوند. بانک جهانی در آوریل گذشته اعلام کرد که وقایع اخیر در خاورمیانه و شمال آفریقا موجب افزایش ۳۶ درصدی مواد غذایی در مقایسه با سال گذشته شده است.

آکسفام، خواهان آن شده است که قوانین جدیدی بر بازار مواد غذایی حاکم شود تا افراد فقیر گرسنه نمانند. این گزارش می گوید شفافیت بیش تری باید بر بازارها حاکم شود، ذخایر مواد غذایی افزایش یابد و سرمایه گذاری بیش تری برای کشاورزان کوچک به خصوص زنان انجام شود.

علاوه بر این پیشنهاد شده سیاست ترویج تولید سوخت های زیستی نیز متوقف شود. خانم استاکینگ گفت: «با وجود آن که جهان توانایی تغذیه همه را دارد، روزانه از هر هفت نفر یک نفر گرسنه می ماند.» با افزایش بهای گندم و سایر مواد غذایی طی چند ماه گذشته ۴۴ میلیون نفر به فقر کشیده شده اند.

فروش داروهای تقلبی در جهان

سازمان جهانی بهداشت اعلام کرد درآمد ناشی از فروش داروهای تقلبی در جهان حتی به چهل و پنج میلیارد یورو می رسد و بیش از سی درصد داروهای مصرفی در برخی مناطق آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین تقلبی هستند.

شیکه خیری یورونیوز در گزارشی درباره داروهای تقلبی که هم اکنون در بازار و بیش تر از طریق اینترنت خرید و فروش می شود اعلام کرد امروز انواع مختلفی از داروها از طریق اینترنت خرید و فروش می شود. همین فروش اینترنتی باعث می شود تقلبی بودن یا نبودن آن ها مشخص نشود.

در حالی که بر اساس قوانینی که در اتحادیه اروپا وجود دارد ساخت دارو و فروش آن ها همیشه تحت نظارت قرار می گیرد، در نتیجه، اکنون که فروش داروهای تقلبی از طریق اینترنت رواج پیدا کرده است، سلامت مردم نیز به تبع آن بیش تر در معرض خطر افتاده است.

بر اساس اعلام سازمان جهانی بهداشت، هم اکنون یک درصد داروهایی که در اروپا خرید و فروش می شود داروهای تقلبی هستند و در جهان این شاخص به ده درصد می رسد.

سازمان جهانی بهداشت تصریح کرده است که در برخی از مناطق آسیایی، آفریقایی و آمریکای لاتین میزان داروهای تقلبی حتی به سی درصد نیز می رسد.

بیش تر داروهای تقلبی شامل داروی های تقویتی، لاغری، ضد سرطان، ضد فشار خون و روان گردان هستند که درآمد ناشی از تجارت آن ها در جهان، حتی به چهل و پنج میلیارد یورو نیز می رسد.

بخش عظیمی از کل ثروت جهان در اختیار ۱۴۷ شرکت

پژوهشگران سوئیدی، با بررسی پایگاه داده های مربوط به ۳۷ میلیون شرکت و سرمایه گذار از سراسر جهان به این نتیجه رسیده اند که بخش عظیمی از کل ثروت جهان در اختیار ۱۴۷ شرکت قرار دارد.

به گزارش نشریه «فوربز»، سه متخصص نظریه سیستم ها از موسسه سوئیدی فناوری فدرال در شهر زوریخ برای ارائه مدلی از دارایی های مجموعه شرکت ها و نگاه های اقتصادی، پس از بررسی فهرست یاد شده، به تحلیل ۲۲۰۶۰ بنگاه فراملی و میزان سهام اشتراکی مابین این بنگاه ها پرداختند. نتیجه تحلیل در قالب مدلی ارائه شده که نشان دهنده نحوه مالکیت دارایی ها و سود به دست آمده این بنگاه ها بوده که نقشه ای جامع از ساختار قدرت اقتصادی کنونی را ارائه داده است.

بر این اساس، نمودار کنترل بنگاه های اقتصادی جهان شکلی «پایون مانند» دارد و متشکل از هسته ای شامل ۱۴۷ شرکت مختلف است که پیرامون مرکز نمودار قرار گرفته اند. اما نکته حائز اهمیت در تفسیر شکل به دست آمده، این حقیقت است که ۱۴۷ شرکت تشکیل دهنده نقطه مرکزی بخش چشم گیری از سهام یکدیگر را در مالکیت مشترک دارند و روی هم ۲۰ درصد از موجودی ثروت شبکه به ایشان تعلق دارد.

از مرکز نمودار به سمت بیرون، و در مقیاسی بزرگ تر، تعداد ۷۳۷ شرکت ۸۰ درصد دارایی های یاد شده را در حلقه خود حفظ کرده اند. مجله معتبر علمی «نیو ساینسیست» فهرست ۵۰ بنگاه صدرنشین را منتشر کرده که پیوند به این فهرست در انتهای این نوشتار آمده است. «نیوساینسیست» نیز در پایان مطلب خود به نقل از صاحب نظران تاکید می کند که باید توجه داشت ۱۴۷، برای تنبلی، عدد بزرگی است. بنگاه ها و شرکت های بزرگ جهانی اگرچه در بازار با یکدیگر رقابت دارند اما بر روی منافع مشترک شان با یکدیگر متحدند. مقاومت در برابر تغییر در ساختار شبکه، شاید، یکی از این منافع مشترک باشد.

«کنفرانس تغییرات آب و هوایی» سازمان ملل

امسال، در فاصله روزهای ۲۸ نوامبر تا ۱۱ دسامبر، نمایندگان بیش از ۱۹۰ کشور، ۱۷مین دوره کنفرانس سالانه بحث و تصمیم گیری درباره تغییرات اقلیمی در جهان را در آفریقای جنوبی برگزار کردند. ریاست این کنفرانس با وزیر امور خارجه آفریقای جنوبی بود. تعیین برنامه زمان بندی شده کاهش میزان آلاینده ها، تامین منابع مالی مکفی برای کمک به کشورهای در حال رشد در امر کاهش آلاینده ها، تضمین قانونی برای اجرای هدف های تعیین شده، و تعیین سرنوشت «پیمان کیوتو» از مباحث اصلی این دوره از گفتگوها در شهر «دوربان» در آفریقای جنوبی بود.

در پایان مذاکره ها، که حتی دو روزی هم بیش تر از برنامه از پیش تعیین شده به درازا کشید، «کارپایه دوربان برای اقدام بهتر» به تصویب شرکت کنندگان رسید که در آن همه کشورها از لحاظ قانونی ملزم به کاهش آلاینده های کربنی شده اند (البته این که این الزام قانونی چگونه اعمال تضمین خواهد شد، هنوز بر کسی روشن نیست) قرار شد که تا سال ۲۰۱۵ میزان کاهش برای هر کشور بررسی و به طور قطع تعیین شود، و اجرای عملی آن از سال ۲۰۲۰ آغاز شود. به اعتقاد نیروها و سازمان های نگران و مدافع محیط زیست انسان و جانداران روی کره خاکی، این توافق نخواهد توانست شرایطی را فراهم آورد که دمای کره زمین بیش تر از ۲ درجه سانتی گراد (نسبت به سال های پیش از دوران صنعتی شدن کشورها) بالا نرود. اگر وضع به منوال کنونی باقی بماند و تلاش جدی برای کاهش گازهای گلخانه ای صورت نگیرد، افزایش ۴ درجه ای میانگین دمای کره زمین بسیار محتمل خواهد بود، که برای حیات انسان و طبیعت فاجعه به بار خواهد آورد. انتقاد دیگر به این «کار پایه» این است که بر اثر فشار برخی از کشورهای قدرت مند، زبان آن بسیار دو پهلو و به قول معروف فرمالیته شده است و راه گریز را باز گذاشته است. آن چه روشن است این است که تولیدکنندگان اصلی آلودگی، یعنی شرکت های بزرگ در کشورهای مثل آمریکا و کانادا و ژاپن و برخی کشورهای اروپایی، فشار زیادی بر نمایندگان دولتی کشورها می آورند که چنین قراردادهای بین المللی را طوری تنظیم کنند که زیاد دست و پای آن ها بسته نشود!

خروج کانادا از پیمان کیوتو

با این که پیتز کنت، وزیر محیط زیست کانادا، از آغاز شرکت در کنفرانس بین المللی اخیر در باره وضعیت محیط زیست و پیمان کیوتو، در شهر «دوربان»، در چند کنفرانس خبری با بدبینی و بی علاقهگی نسبت به نتایج کنفرانس ابراز عقیده کرده بود، اما انتظار نمی رفت که در بازگشت از این کنفرانس، در روز دوشنبه ۱۲ دسامبر، رسماً اعلام کند که کانادا از زیر تعهدات پیمان کیوتو شانه خالی می کند و از جمع ۱۹۱ کشور، که تا سپتامبر ۲۰۱۱ آن را امضاء کرده بودند، خارج می شود. اعلام این خبر که بلافاصله تعجب، تاسف و واکنش چندین کشور بزرگ و صنعتی جهان و نیز بخشی

از شهروندان کانادایی را برانگیخته است، از جهات گوناگون، چه در صحنه سیاست داخلی کانادا و چه در صحنه بین المللی دارای اهمیت است.

پیمان کیوتو (Kyoto Protocol)، پیمانی است بین المللی به منظور کاهش تولید گازهای گلخانه ای، که عامل اصلی گرم شدن زمین در دهه های اخیر محسوب می شوند، تهیه و به اجرا گذاشته شده است. این پیمان نامه در چارچوب سازمان ملل متحد شکل گرفته است. طی سال های اخیر با افزایش گازهای گلخانه ای نظیر متان، دی اکسید کربن، بخار آب و اکسید نیتروژن در جو زمین، دمای کره زمین در حال افزایش است که این امر باعث ایجاد تغییرات نامطلوب در محیط زیست خواهد شد. از این رو، در سال ۱۹۹۷ طی پیمانی معروف به کیوتو کشورهای صنعتی متعهد شدند که ظرف ده سال آینده میزان انتشار گازهای گلخانه ای خود را ۵ درصد کاهش دهند و به کشورهای در حال توسعه نیز برای افزایش ضریب نفوذ استفاده از انرژی های تجدید پذیر نظیر انرژی خورشیدی و بادی، کمک های مالی اعطا نمایند. پیمانی که در دسامبر ۱۹۹۷ در کیوتو - ژاپن مورد مذاکره قرار گرفت در پی تصویب روسیه در نوامبر ۲۰۰۴، پس از امضای ۱۶۶ کشور در اکتبر سال ۲۰۰۶ برای همه امضاء کنندگان واجب الاجرا گردید.

براساس مفاد این پیمان نامه دولت کانادا متعهد شده بود که تا سال ۲۰۱۲ میزان گازهای گلخانه ای تولید شده در این کشور را تا میزان ۶ درصد نسبت به حجم گازهای تولید شده در سال ۱۹۹۰ کاهش دهد. اما بر خلاف انتظار و به دلیل رعایت نکردن تعهدات میزان تولید گازهای گلخانه ای کانادا به شدت افزایش یافته است!

فجایع زیست محیطی در ایران

نقض حقوق بشر و فقر اقتصادی تنها نتایج ۳۳ سال حاکمیت جمهوری اسلامی نبوده اند. وضعیت زیست محیطی در این کشور، بسیار فاجعه بار است.

عموما سیاست های حکومت اسلامی، در تناقض با محیط زیست سالم است. برای نمونه دریاچه ارومیه در شمال غربی ایران، با شش هزار کیلومتر، طی ۱۵ سال اخیر ۶۰ درصد سطح آب های خود را از دست داده و اگر اوضاع به همین صورت ادامه پیدا کند تا سه سال دیگر از بین خواهد رفت و کوهی نمک از خود بر جای خواهد گذاشت که این مساله نیز به فجایع دیگر انسانی و زیست محیطی منجر خواهد شد.

ایجاد بیش از سی سد و تعداد بسیاری چاه عمیق در اطراف این دریاچه به منظور استفاده از آب جهت فعالیت کشاورزی و مصرف صنعتی و هم چنین زربنه رود که ۴۵ درصد آب مورد نیاز دریاچه را تامین می کرد با سیزده سد بر روی آن، از عوامل اصلی کم شدن تدریجی آب دریاچه ارومیه هستند.

هم چنین ایجاد جاده میانگذر برای خودروها و برای راه آهن جهت وصل نمودن ساحل شرقی به ساحل غربی. این طرح تعادل طبیعی دریاچه را به هم ریخته و آن را به دو قطعه تقسیم کرده است. آب های آلوده و پساب های صنعتی نیز به دورن دریاچه با اجازه مقامات دولتی می ریزند. این پساب ها آلودگی و بحران دریاچه شدت بخشیده است. بنابراین، دریاچه ای که بیش از سی هزار سال قدمت دارد در حال مرگ است و دولت کوچک ترین اقدامی در جهت حفظ آن نکرده است. هم چنین نیروهای امنیتی حکومت، معترضین به عدم توجه دولت به دریاچه ارومیه را نیز شدیداً سرکوب می کنند. هم اکنون به همین دلیل، ده ها تن زندانی هستند.

ویران گری زیست محیطی، در سایر نقاط ایران فاجعه بار است. زاینده رود که به طول ۳۵۰ کیلومتر است به دنبال مدیریت نادرست مسئولان در بخش شرقی خود خشک شده و تولید و زندگی اقتصادی تعداد بی شماری از کشاورزان اصفهان نابود شده اند.

تالاب گاوخونی نابود شده است. وضعیت تالاب انزلی در بحران اکولوژیکی عمیقی است. دریاچه بختگان خشک شده و کارون بحرانی است. دریای مازندران، شدیداً آلوده است، جنگل ها تخریب می شوند و با اجرای پروژه های دولتی هر بار هزاران درخت قطع می گردند. آتش سوزی مداوم جنگل ها و بی تفاوتی مسئولین دولتی، هم چنان به فجایع زیست محیطی می افزایند.

دادگاه شعبه ۱۰۴ دادگاه جزایی تبریز، به ریاست کیانوش شکوه تازه به اتهام ۱۱۲ نفر از معترضین به خشکاندن دریاچه ارومیه رسیدگی و مبادرت به صدور حکم سنگین محکومیت حبس و شلاق در خصوص ۵۷ نفر کرده است. در میان این ۱۱۲ نفر، ۵ نفر خانم و ۹ طفل کم تر از ۱۸ سال نیز به چشم می خورد که رسیدگی به اتهامات اطفال مذکور به دادگاه اطفال احاله شده است. هم چنین ۵۵ نفر از افراد دستگیر شده از اتهامات انتسابی تبرئه شده اند.

پاکیزه ترین شهرهای جهان

ده شهر اسلو، کوبه، کینهاگ، آدلاید، مینیاپولیس، ولینگتون، هلسینکی، اتاوا، هونولولو و کالگری دارای بهترین آب و هوای جهان و پاکیزه ترین شهرهای جهان در سال ۲۰۱۱ انتخاب شده اند. وجود هوای پاکیزه و دسترسی به آب سالم نوشیدنی نیز از دیگر فاکتورهای تاثیرگذار در انتخاب این شهرهاست.

دنیا برای خبرنگاران خطرناک تر شده است

در سال ۲۰۱۱، ۶۶ خبرنگار به خاطر حرفه خود جان باخته اند. بنا بر گزارشی که گزارشگران بدون مرز منتشر کرده اند، امسال ۶۶ خبرنگار یا هنگام انجام وظیفه و یا به خاطر حرفه خود کشته شدند. این رقم در سال ۲۰۱۰ پنجاه و هفت نفر بود. به این ترتیب، در سال ۲۰۱۱ نسبت به یک سال قبل ۹ نفر بر عده خبرنگارانی که تنها به خاطر خبرنگار بودن کشته شده اند، اضافه شده است. همین گزارش به کشته شدن پنج فعال اینترنتی و دو نفرکه به طور غیرمستقیم با حرفه خبرنگاری سر و کار داشتند اشاره کرده است.

خطرناک ترین کشورها برای خبرنگاران به ترتیب پاکستان، عراق، لیبی و مکزیک بودند. در پاکستان ۱۰ خبرنگار، در عراق ۷ نفر و در لیبی و مکزیک هر کدام ۵ خبرنگار جان خود را بر سر حرفه از دست دادند.

عده خبرنگارانی که بازداشت شده یا در زندان بسر می برند نیز بسیار بالاست. ۱۰۴۴ نفر بازداشت شده اند که ۱۹۹ نفرشان بلاگر یا فعالان اینترنتی بوده اند. در این زمینه اریتره، ایران و برمه در ردیف های اول کشورهای قرار می گیرند که سرکوب روزنامه نگاران در آن ها بیش تر از بقیه نقاط دنیاست.

عده خبرنگارانی که در سال جاری دستگیر شده اند دو برابر سال گذشته است. سال ۲۰۱۰ این رقم به ۵۲۵ می رسید. یکی از دلایل افزایش دستگیری خبرنگاران اعتراض های خیابانی در کشورهای عربی، یونان، روسیه سفید، اوگاندا، شیلی و آمریکا اعلام شده است. بزرگ ترین زندان خبرنگاران در سراسر جهان هم چنان چین و ایران هستند!

هم چنین گروهی موسوم به «کمپین نماد مطبوعات» اعلام کرد که دست کم ۱۰۶ روزنامه نگار در سال ۲۰۱۱ کشته شدند که در بین آن ها ۲۰ نفر در جریان اعتراضات مردمی در کشورهای عربی جان باخته اند.

به گزارش خبرگزاری فرانسه این کمپین که دفتر آن در شهر ژنو است، خبر داد که بیش از یک صد روزنامه نگار دیگر در کشورهای از جمله مصر، لیبی، سوریه، تونس و یمن در معرض حمله، ارباب و بازداشت قرار گرفته و زخمی شدند. در این گزارش، مکزیک و پاکستان خطرناک ترین کشورها برای فعالیت روزنامه نگاران عنوان شده است. چندی پیش نیز کمیته حمایت از روزنامه نگاران، ایران را با ۲۴ روزنامه نگار زندانی بزرگ ترین زندان روزنامه نگاران جهان معرفی کرد.

هم چنین یک نهاد غیردولتی فعال در بخش رسانه ها در افغانستان گزارش کرده است که موارد خشونت علیه خبرنگاران افغان در سال ۲۰۱۱، به تناسب سال قبل، حدود سی و نه درصد افزایش داشته است.

نهاد حمایت کننده رسانه های آزاد - نی - در گزارش خود گفته است که در سال ۲۰۱۱، در کل هشتاد مورد خشونت علیه خبرنگاران در افغانستان ثبت شده است.

این خشونت ها، شامل سه مورد قتل، شش مورد زخمی شدن خبرنگاران، دو مورد بازداشت موقت، سی و سه مورد لت و کوب، پانزده مورد اهانت و برخوردهای توهین آمیز و بیست و یک مورد تهدید می شود.

نهاد نی، گزارش کرده که مسئول بیش تر این خشونت ها، نهادهای دولتی افغانستان بوده اند. ولی نیروهای ناتو، افراد مسلح ناشناس و افراد مربوط به گروه طالبان نیز در خشونت علیه خبرنگاران سهم داشته اند.

موارد جدی خشونت علیه خبرنگاران در سال ۲۰۱۱، کشته شدن سه خبرنگار، از جمله احمد امید خپلواک، خبرنگار بی بی سی در ولایت اروزگان، جعفر وفا، خبرنگار یک رادیوی محلی در ولایت لغمان و فرهاد تقدسی، تصویر بردار شبکه تلویزیونی پرس تی وی (Press TV) در کابل بوده است. نهاد نی نیز در گزارش خود تاکید کرده است که حکومت افغانستان، هیچ گونه مجازاتی را در برابر افرادی که متهم به خشونت علیه خبرنگاران بوده اند، در نظر نگرفته است.

تحولات تکنولوژیک در سال ۲۰۱۱

سال ۲۰۱۱، نخستین سال از دهه دوم قرن بیست و یکم، سال مهم و پرتحوالی در دنیای تکنولوژی های نوین بود. دگرگونی های جهان تکنولوژی دیجیتال هر روز با شتاب بیش تری اوج می گیرد.

اوایل ماه مارس بود که نسخه دوم تبلت جادویی اپل هم ارائه شد. هنوز استیو جابز در قید حیات بود که آی پد ۲ با رخی زیباتر، سبک تر، با پردازشگرهای قدرت مندتر و دو دوربین پا به دنیای فن آوری گذاشت و حالا قرار است نسخه سوم آی پد هم در فوریه ۲۰۱۲ و در روز تولد استیو جابز، بنیان گذار کمپانی اپل ارائه شود.

تاکنون هیچ کالای الکترونیکی در تاریخ به سرعت آی پد فروخته و فراگیر نشده است. تبلت اپل که تا حالا پس از تلویزیون، گوشی های هوشمند و لپ تاپ، چهارمین محصول پرمصرف الکترونیک در جهان است، بسیاری از کمپانی ها را ترغیب به حضور در این عرصه کرده است. کمپانی های گوناگون، با عرضه تبلت های مبتنی بر اندروید (سیستم عامل گوگل) در تلاش اند تا سهمی از این بازار را در اختیار بگیرند؛ بازاری که آی پد تسلطی انکارناپذیر بر آن دارد.

کتاب خوان های الکترونیک هم در سال ۲۰۱۱ رشد چشم گیری داشتند و پیش تاز این عرصه، آمازون است که اواسط سال خبر از ارائه محصول جدیدش داد: Kindle Fire که با قیمت ۱۹۹ دلاری،

خریداران زیادی را جلب کرد. با کیندل فایر کاربر می توان هم فیلم دید، سریال های تلویزیونی را دنبال کرد و به موزیک گوش داد و از اپلیکیشن های گوناگون استفاده کند. خرید از فروشگاه آنلاین آمازون هم تنها با یک کلیک میسر است. اوایل سال ۲۰۱۱، آمازون اعلام کرده بود که فروش کتاب های الکترونیک اش از فروش نسخه های چاپی کتاب ها پیشی گرفته؛ این رکورد قابل تاملی در دنیای فن آوری است.

در روزهای نخست ماه اکتبر سال ۲۰۱۱، پس از ماه ها بحث و گمانه زنی درباره آی فون ۵ و امکانات احتمالی اش، آی فون S۴ با پردازشگرهای قوی تر و دوربینی با کیفیت تر ارائه شد. گفته می شود اپل قصد دارد در سری جدید تلویزیون های این کمپانی، همین قابلیت را جایگزین کنترل های تلویزیون کند، تا کاربران برای عوض کردن کانال ها یا کم و زیاد کردن صدا، هر بار مجبور نباشند دنبال کنترل بگردند. به این ترتیب فقط کافی است فرمان مورد نظران را بر زبان بیاورید.

محمد بوعلیزی شخصیت سال روزنامه تایمز شناخته شد

روزنامه بریتانیایی تایمز محمد بوعلیزی، جوان بیست و شش ساله تونسی را به عنوان شخصیت سال ۲۰۱۱ خود معرفی کرد. محمد بوعلیزی، دستفروشی بود که با خودسوزی معترضان خود نخستین جرقه جریانی را بوجود آورد که جهان عرب را کاملاً دگرگون و متحول ساخت.

روزنامه تایمز چاپ لندن می نویسد: «محمد بوعلیزی الهام بخش رویدادهای جهان عرب موسوم به «بهارعرب» شخصیت سال ۲۰۱۱ این نشریه شناخته شده است».

محمد بوعلیزی، دستفروش تونسی روز هفدهم دسامبر ۲۰۱۰ در اعتراض به توقیف کالاهایش و تحقیری که یک مامور زن شهرداری به او روا داشته بود، خود را در مقابل ساختمان شهرداری به آتش کشید. اقدام بوعلیزی، آغازگر انقلابی در تونس شد که به حکومت ۲۳ ساله زین العابدین بن علی در این کشور پایان بخشید.

به نوشته روزنامه تایمز، محمد بوعلیزی انقلابی نبود ولی اقدام معترضان وی تسریع بخش موج شورشی بود که خاورمیانه را متحول ساخت.

هفته گذشته هفته نامه آمریکایی تایم، معترضین سراسر جهان را به عنوان شخصیت سال ۲۰۱۱ خود معرفی کرده بودند.

جایزه ادبی نوبل

نوبل ادبی ۲۰۱۱ به توماس ترانسترومر، شاعر پرآوازه سوئدی تعلق گرفت. اشعار او تاکنون به زبان های مختلف از جمله فارسی ترجمه شده.

۶ اکتبر ۲۰۱۱، صد و هشتمین جایزه ادبی نوبل، به شاعر و نویسنده ۸۰ ساله سوئدی، «توماس ترانسترومر» تعلق گرفت. در ارزیابی هیات داوران آمده است: «ترانسترومر در آثارش راه های نوینی برای دست یابی به واقعیت به خواننده می نمایاند.»

سینما

صنعت فیلم نیز در سال ۲۰۱۱، بسیار فعال و متنوع بود. روند «جهانی شدن» در سینما و پشت سر گذاشتن قید و بندهای مرزی و ملی و مذهبی و غیره نیز س رعت بیش تری به خود گرفته است. اما هنوز هم هالیوود بی رقیب است.

در سال ۲۰۱۱، فیلم «درخت زندگی»، ساخته ترنس مالیک، نخل طلای جشنواره سینمایی کن را از آن خود کرد. مارتین اسکورسیزی، سینماگر پرسابقه آمریکایی، فیلم «هوگو» را ساخت که داستان فیلم زندگی پسر بچه یتیمی به نام هوگو است که در ایستگاه قطار محله مونپارناس (پاریس) زندگی پررمز و رازی برای خود به راه انداخته است.

وودی آلن، این سینماگر سرشناس، فیلم «نیمه شب در پاریس» را در ستایش یک شهر و جایگاه مهم آن در فرهنگ و هنر قرن بیستم ساخت. فیلم سرگذشت یک فیلمنامه نویس آمریکایی است که با نامزدش در سال ۲۰۱۰ به پاریس سفر می کند و...

فیلم «کمک»، ساخته تیت تایلر که به درگیری های نژادی دهه ۱۹۶۰ می پردازد، از آثار قابل توجه اکران عمومی سال ۲۰۱۱ بود.

رومن پولانسکی، فیلم «کشتار» را به نمایش درآورد. این فیلم بر پایه نمایشنامه «خدای کشتار» از یاسمینا رضا، درام نویس ایرانی تبار فرانسوی ساخته شده است. فیلم کشمکش میان والدین دو کودک را به تصویر می کشد. دعوای دو پسر بچه در خیابان بهانه ایست برای جنگ خانگی...

فیلم «پسری با دوچرخه» ساخته برادران داردن، اثری تلخ و رئالیستی است. فیلم داستان پسر بچه ۱۲ ساله ای به نام سیریل را روایت می کند که در پرورشگاه بزرگ می شود. او به جستجوی پدری می رود که او را طرد کرده است، اما سرانجام واقعیت را می پذیرد و به خانه زنی جوان پناه می برد که سرپرستی او را قبول کرده است.

«جدایی نادر از سیمین»، ساخته سینماگر پرآوازه ایران اصغر فرهادی نیز در بسیاری از سینماهای جهان به نمایش درآمد و با استقبال بی نظیری روبرو شد. این فیلم، طی سال ۲۰۱۱ بیش از ده جایزه معتبر بین المللی را از آن خود ساخت و اینک برای دریافت اسکار به آکادمی سینمای امریکا معرفی شده است. این فیلم زیبا و نفس گیر، یادآور سختی ها و تلخی ها و غم ها و دغدغه های

بسیاری از خانواده ایرانی است که اسیر قید و بندهای سنتی و مذهبی و حقوقی و غیره اند و آزادی ندارند.

افزایش جمعیت جهان

طبق اعلام سازمان ملل با تولد اولین کودک در دقایق آغازین روز ۲۱ اکتبر، جمعیت جهان مرز ۷ میلیارد نفر را پشت سر می گذارد و و برای سال ۲۰۵۰ میلادی ۹ میلیارد نفر پیش بینی می شود. بسیاری کارشناسان اما با نگرانی می پرسند که آیا امکان سیر کردن این جمعیت فراهم هست؟ صاحب نظران می گویند که افزایش جمعیت جهان به معنای بیشتر شدن مشکلات آن است. کارشناسان تغذیه نگران سیر کردن شکم این تعداد افراد هستند اما دوستداران طبیعت و محیط زیست می گویند که بیش تر شدن جمعیت، به معنای مصرف و آلودگی هر چه بیش تر محیط نیز هست و این یعنی مرگ تدریجی زمین.

زنان در کشورهای فقیر گاه تا ده بار بچه دار می شوند. به طور نمونه در سومالی، هر زن در طول عمر خود به طور متوسط شش نوزاد به دنیا می آورد. کارشناسان تغذیه می گویند اگر این روند اصلاح نشود، فاجعه فحطی و گرسنگی در بخش هایی از جهان اجتناب ناپذیر خواهد بود.

اما جونل کوهن، استاد دانشگاه راکفلر نیویورک می گوید که زمین به اندازه کافی غله و گندم برای سیر کردن نه، ده یا حتی یازده میلیارد نفر جمعیت را دارد، اما در بخش هایی از جهان، نیمی از مواد خوراکی، به مصرف حیوانات یا تهیه کود و زباله های ارگانیک می رسند.

جونل کوهن می گوید: «ما آماری از ۲۱۵ میلیون زن جوان در کشورهای رو به توسعه داریم که مایل به جلوگیری از حاملگی هستند اما نه اطلاعی از چگونگی پیش گیری دارند و نه ابزارهای آن را می شناسند.»

کوهن می گوید این مشکل را می توان با ۶/۷ میلیارد دلار حل کرد. به گفته وی، رقم مزبور با در نظر گرفتن این که سالانه ۶/۹ میلیارد دلار برای جشن های هالووین در آمریکا هزینه می شود، مبلغ گزافی نیست.

موخره

افق و چشم انداز سال ۲۰۱۲، تعمیق بحران جهانی سرمایه داری و مبارزه طبقاتی طبقه کارگر و جوانان با طبقه سرمایه دار و دولت های سرمایه داری است.

رکود اقتصادی در آمریکا و افت روند رشد در چین و اکثر اقتصادهای نوظهور در سال ۲۰۱۲، گسترده خواهد شد و هم چنین وضعیت اقتصادی آسیا، بحرانی تر. اروپای مرکزی و شرقی تحت تاثیر شرایط ناحیه یورو قرار گرفته و ادامه تحولات و گسترش اعتراضات در خاورمیانه، خطرات اقتصادی جدی را هم در منطقه و هم در دیگر نقاط ایجاد خواهد کرد.

در چنین شرایطی، رکود اقتصادی جهانی امری مسلم است و در حالی که عمق و وسعت آن غیرقابل پیش بینی است، اما تداوم بحران اقتصادی و ریاضت اقتصادی مسایل جدی هستند.

بسیاری از خانوارهای کارگری، مردم فقیر و دیگر مزدبگیران قدرت خریدشان به دلیل گرانی پایین آمده در حالی که درآمد شرکت های بزرگ و خانوارهای ثروتمند و حقوق بگیران بخش سرمایه افزایش یافته است. چنین شکاف طبقاتی و نابرابری هایی باعث شکل گیری اعتراضات و انقلابات وسیع در سطح جهان است.

موج قیام های وسیع مردمی جهان عرب در سال ۲۰۱۱، تحولی بی سابقه و غیرقابل انتظار همگان بود. هم اکنون برخی از حکومت های عربی چون سوریه بر لبه سقوط قرار دارند.

صعود احزاب اسلامی در تونس و مصر، خطری برای انتقال دموکراتیک و آزادی خواهانه در این کشورها است. بنابراین، مبارزه سیاسی - اجتماعی آزادی خواهانه و برابری طلبانه و عدالت جویانه در این کشورها ادامه دارد.

از سوی دیگر، جنبش وال استریت را تسخیر کنید، به عنوان یک جنبش ضدسرمایه داری، هم چنان در حال گسترش در سراسر جهان است. در حقیقت جنبش های سال ۲۰۱۱، افق و چشم انداز جدیدی از پویایی و خلاقیت سیاسی - اجتماعی در جهت تغییرات اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی موجود در برابر جامعه بشری می کشایند.

احتمالا حکومت اسلامی ایران، از جمله حکومت هایی خواهد بود که در سال ۲۰۱۲، سرنگون و یا در معرض اعتراضات وسیع مردمی قرار خواهد گرفت.

به امید این که سال ۲۰۱۲، سال پویایی و گسترش انقلابات سیاسی - اجتماعی و سال سقوط هر چه بیش تر دیکتاتورها، به ویژه حکومت اسلامی ایران باشد؛ و به امید این که سال تازه را با شادی و سرور و با دنیایی پر از آرزوها و امیدهای زیبا آغاز کنیم!

جمعه نهم دی ۱۳۹۰ - سی ام دسامبر ۲۰۱۱